DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 77. Wtórek 8 (20) Kwietnia. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina a na inne po kop. 92 na mies

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.— Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom —Listy przyjmują się tylko frankowane.— Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Kwietnia.

Najwyższe zezwolenie.—Na skutek wniesionej przez ministra oświecenia publicznego prośby rady uniwersytetu petersburgskiego, za poprzedniem zgodzeniem się na to ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Włodzimierza Aleksandrowicza i Aleksego Aleksandrowicza, Najjaśniejszy Pan, w d. 14 marca 1869 r., Najwyżej zezwolić raczył na obranie Ich Cesarskich Wysokości na członków honorowych Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego.

Wiadomości dworskie. — We wtorek, 1 (13) kwietnia, królewsko-duński radca państwa, p. Worso, miał zaszczyt być przedstawionym Najjaśniejszemu Cesarzowi. (*Gon. Urzęd.*).

Awanse. — Przez Najwyższy rozkaz do zarządu wojennego, z daty 3-go kwietnia, awansowani zostali na wakanse: z 6-go pułku taurydzkiego Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Konstantynowicza, z poruczników na sztabs-kapitanów: pomocnik starszego adjutanta sztabu okręgu wojennego warszawskiego, baron Teodor *Morgenstiern*, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach, i *Kowalew*; z 7-go pułku żmudzkiego arcyksięcia Franciszka-Karola: z porucznika na sztabs-kapitana *Kondratjew*, i z podporuczników na poruczników *Tichwiński* i *Wołkow*. (*Gon. Urzęd.*).

Zarząd Finansów w Królestwie Polskiem.—Podaje do publicznej wiadomości, zatwierdzoną przez ministra finansów 12 Marca 1869 r. tabelę średniej stopy podatku gruntowego z włościańskich gruntów w każdym powiecie, ustanowionej w myśl art. 29 Najwyżej zatwierdzonej pod dniem 15 Grudnia 1868 roku ustawy o podatku gruntowym z włościańskich gruntów w Gubernjach: Warszawskiej, Kaliszskiej, Petrokowskiej, Radomskiej, Kieleckiej, Lubelskiej, Siedleckiej, Płockiej, Łomżyńskiej i Suwałkskiej.

Nr.	Nazwanie gubernij i powiatu	Wysokość podatku z jednego morga gruntu użytkowego kopiejki
	I. Warszawska.	
1	Warszawski	49,0
2	Radimiński	27,9
3	Nowomiński	28,1
4	Górnokalwaryjski	46,0
5	Grojecki	47,6
6	Grodzicki	46,5
7	Skierniewicki	28,7
8	Łowiczski	34,4
9	Sochaczewski	40,6
10	Gostyński	33,7
11	Kutnowski	45,5
12	Włocławski	40,0
13	Radiejewski	38,0
	II. Kaliszska.	
14	Kaliszski	35,2
15	Słupecki	31,4
16	Koniński	32,6
17	Kolski	36,7
18	Łęczycki	41,6
19	Turekski	36,2
20	Sieradzki	29,5
21	Wieluński	29,6
	III. Petrokowska.	
22	Petrokowski	24,9
23	Breziński	35,8
24	Rawski	32,7
25	Łodziński	29,1
26	Łaski	24,5
27	Noworadomski	29,3
28	Częstochowski	24,3
29	Bendiński	24,1
	IV. Radomska.	
30	Radomski	26,3
31	Kozienicki	24,9
32	Iłżecki	21,9
33	Opatowski	30,6
34	Sandomirski	32,9
35	Opoczeński	20,7
36	Koński	23,5
	V. Kielecka.	
37	Kielecki	22,2
38	Andrejewski	30,5
39	Włoszczowski	28,0
40	Olkuszski	22,9
41	Miechowski	33,3
42	Pinczowski	39 3
43	Stopnicki	27,9
	VI. Lubelska.	
44	Lubelski	27,8
45	Lubartowski	22,9
46	Nowoaleksandryjski	23,9
47	Janowski	11,9
48	Biełgorajski	20,8
49	Zamostski	21,0
50	Krasnostawski	21,7
51	Cholmski	25,1
52	Hrubieszowski	29,1
53	Tomaszowski	23,0
	VII. Siedlecka.	
54	Siedlecki	21,1
55	Węgrowski	27,7

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XXI.

(Ciąg dalszy patrz Nr. od 259 z r. z. do 75).

Po przeciągniętej długo w noc gawędcę—doktór i Andrzej obudzili się nazajutrz dość późno.

Jednakże o godzinie jedenastej, obadwaj byli już ubrani i gotowali się właśnie zasiąść do wybornego śniadania, gdy służący oznajmił im o przybyciu Tantaine'a.

W ślad za nim, stary poczciwiec wszedł do jadalnej sali, zawsze brudny i zawsze uśmiechnięty jednako.

Na widok tego fatalnego protektora, z którego przyczyny tyle wycierpiał, Paweł uczuł gniew niepohamowany—porwał się szybko z krzesła i przystępując do starego dependenta, zawołał:

— Nakoniec, spotykam cię, mój panie! Mamy z sobą maleńki rachuneczek...

— Dobry papa Tantaine spojrzał z niezmiernem podziwieniem na młodzieńca i rzekł:

— Rachuneczek?.. nierozumiem pana.

— Jakto? Może pan zaprzeczysz że dzięki twoim zdradzieckim intrygom, obwiniony zostałem przez Lupiasów o kradzież?!

— I cóż ztąd?

Paweł usłyszawszy te zimne jak lód i obojętne wyrazy—osłupiał.

— Mniemałem, ciągnął dalej Tantaine, słodziuchnym głosem, że już pan Mascarot wytłumaczył panu te wszystkie okoliczności; sądziłem nawet, że pan masz chęć zaślubić pannę Flawję. Powiedziano mi nawet że pan jesteś młodzieńcem inteligentnym i i przenikliwym...

Doktór słuchając tej mowy, rozśmiał się głośno, a Paweł zrozumiawszy nakoniec, że to jego spóźnione oburzenie było istotnie zabawnem, spuścił głowę i usiadł zawstydzony.

— Przebacz mi szanowny doktorze, jeżeli panu przeszkadzam w czemkolwiek, rzekł Tantaine, lecz przysłany tu jestem przez pryncypała.

— Ach! więc przybywasz pan od Baptysty! Cóż tam nowego?

— Nie wiele—zawsze jednak udzielę panu wiadomość, że panna de Mussidan wyszła już z niebezpieczeństwa—wczoraj już zdrowie jej polepszyło się znacznie, a dziś ma się już wcale nie źle. Tak więc, pan de Croisenois może wystąpić jako konkurent. Wprawdzie, znajdzie on tam pewną przeszkodę—lecz postaramy się usunąć ją wkrótce...

Doktór wychylił kieliszek wybornego Bordeaux, mlasnął smacznie ustami i rzekł:

— A więc, spełniłem toast za pomyślność małżeństwa, kochanego margrabi z panną Sabiną!

— *Amen*, dokończył Tantaine. Lecz mam także inne jeszcze zlecenie. Pan Mascarot prosi pana Pawła, ażeby nie rozłączał się na teraz z szanownym doktorem. Niech pośle po swoje rzeczy do hotelu, w którym mieszka i tu je umieści...

W tej chwili spostrzegłszy widoczną niechęć w twarzy Hortebiza, dodał:

— Ale to tylko czasowo—albowiem mam rozkaz wynająć i umeblować oddzielny apartament dla pana Violaine. Nie powinien on nadal mieszkać w hotelu...

Widoczna radość ukazała się na twarzy Pawła. Ambitny młodzieniec wyobrażał sobie, że mając mieszkanie z meblami własnemi, postawi już pierwszy krok na drodze do zrobienia majątku!

— No! dzielny papo Tantaine! rzekł wesoło doktór, spełniwszy dane ci zlecenia, może zechcesz śniadać wraz z nami...

— Oh! dziękuję panom za ten zaszczyt! odrzekł smętnie stary dependent. Jadłem już śniadanie—a zresztą nie mam ani minuty do stracenia! Sprawa księcia de Champdoce, nie cierpi już najmniejszej zwłoki—a potrzeba mi przed jej rozpoczęciem, zobaczyć się koniecznie z tym łotrem Perpignan'em. Teraz właśnie, ztąd prosto pójdę do niego.

Nr.	Nazwanie gubernij i powiatu	Wysokość padatku z jednego merga gruntu użytkowego kopie.ki
56	Sokołowski.	26,9
57	Konstantynowski	20,8
58	Bielski	19,8
59	Włodawski	16,3
60	Radiński	16,5
61	Łukowski	20,3
62	Garwoliński	25,7
	VIII. Płocka.	
63	Płocki	31,4
64	Lipnowski	37,1
65	Rypiński	35,9
66	Sierpecki	22,2
67	Mławski	19,8
68	Prasnyszski.	22,9
69	Ciechanowski	28,9
70	Płoński	33,7
	IX. Łomżyńska.	
71	Łomżyński	29,1
72	Mazowiecki	22,6
73	Ostrowski	22,9
74	Pułtuski	27,6
75	Makowski	26,0
76	Ostrołęcki	18,2
77	Kolneński	28,5
78	Szczuczyński	29,6
	X. Suwalska.	
79	Suwalski	21,4
80	Augustowski	20,8
81	Sejnski	18,7
82	Kalwaryjski	32,4
83	Wołkowyszski.	34,5
84	Władysławowski	38,6
85	Marjampolski	39,7

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 5 (17) Kwietnia r. b., w ilości rub. sr. 750 kop. 67, Wiktorowi *Bogusławskiemu*, właścicielowi m. Siennicy, położonego w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Mińskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 181 kop. 17, *Dwudziestu sześciu* nieobecnym właścicielom dóbr Nowawieś, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Szymanowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rsr. 187 kop. 78, Janowi *Jasińskiemu*, właścicielowi dóbr Borki Paduchy, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Jasionna, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowo w ilości rs. 88 kop. 7, Zygmuntowi *Wachluskiemu*, właścicielowi dóbr Marszowo, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Wilczagóra, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— dodatkowo w ilości rs. 19 kop. 60, Stefanowi *Szarzyńskiemu*, właścicielowi wsi Wronowo, położonej w Gubernji Kaliszkiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Szymanowice, asygnowane będzie z Kasy Gubern. Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;—dodatkowo w ilości rs. 63 k. 67, *Jastrzębskiemu*, właścicielowi wsi Borki wierki, położonej w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Siedleckim, Gminie Jasionka, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 3,322, Kamilji *Tarnowskiej*, właścicielce dóbr Uników, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Złoczew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy.

Rozkazy do wojsk okręgu wojennego warszawskiego z daty 2 kwietnia.— Naczelnik inżenierów powierzonego mi okręgu, jenerał-major *Feuchtner*, uzyskał urlop, w interesach familijnych, do Niemiec, na 28 dni.—Prezes z stającej przy mnie tymczasowej komisji wojskowo-śledczej, jenerał-major *Tuchołka*, uzyskał urlop, w interesach familijnych, do gubernji wileńskiej, na dwa tygodnie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 8 (20) Kwietnia.

Wieści o mianowaniu hr. Taaffe rzeczywistym prezesem gabinetu przedlitawskiego, z dodatkiem, że p. Plener miałby być mianowany wice-prezesem gabinetu, a jenerał Moering ministrem obrony krajowej na miejsce po hr. Taaffe, dochodzące ze wszech stron, a powtórzone także przez *Dresd. Journ.* miewający dokładne wiadomości z Wiednia, z objaśnieniem, że mianowanie to nastąpiło za jednomyślną zgodą wszystkich członków gabinetu, potwierdziły się o tyle, że *Wiener Ztng* z niedzieli, podaje odręczne pismo cesarskie mianujące hr. Taaffe prezesem rady gabinetowej przedlitawskiej, z pozostawieniem go ministrem obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego. — Powtórne powołanie do Wiednia gubernatora Czech, jenerała Kollera, jednoczesne z tą nominacją, dało powód do nowych pogłosek o usiłowaniach gabinetu w celu pojednania się z Czechami, tem bardziej, że jak wiadomo, hr. Taaffe, poprzednio osobiście udawał się do Czech w tym celu i był bardzo przychylny temu pojednaniu. Przypuszczają nawet, iż taka głównie myśl przewodniczyła jego wyniesieniu na godność prezesa gabinetu.

Jeden z katolickich dzienników, w Medjolanie wychodzący, podaje depeszę niby przesłaną w marcu r. z. przez księcia Metternicha do p. Beusta, według której p. de Moustier miał oświadczyć księciu Metternichowi, że cesarz Napoleon co do kwestji *modus vivendi* pomiędzy Włochami a stolicą apostolską, chciał zyskać na czasie, aby uspokoiły się umysły, a następnie odrzuciwszy wszystkie punkta propozycji fiorenckiej co do *modus vivendi*, popierałby tylko jeden z nich, dotyczący zniesienia komor pomiędzy dwoma krajami za wynagrodzeniem pieniężnem, udzielonem przez Włochy stolicy apostolskiej. P. Moustier miał dodać, iż cesarz Napoleon bardzo pragnął, aby propozycje jego, w swoim czasie, były poparte w Rzymie przez rząd austrjacki. To niejako objaśnia pogłoskę, jaka poprzednio krążyła o udziale rządu austrjackiego w układach mających się wszcząć w Rzymie. Zachodzi teraz pytanie, czy p. de Lavalette przejęty jest takiemi samemi usposobieniami dla Włoch, jak niegdyś p. Moustier.

Według korespondencij z Madrytu do *La France*, ustanowienie dyrektorjatu, składającego się z pp. Rivero, Serrano i Prima, byłoby niewątpliwe. Prezydencję rady ministrów objąłby p. Rivero, obecny prezes kortezów, po którym krzesło prezesa w kortezach zająłby p. Rics Rosas. O ile te przewidywania urzeczywistnią się, trudno obecnie decydować.

Tenże sam dziennik donosi, że na naradzie pomiędzy p. Frère-Orban a francuzkiemi ministrami pp. Rouherem, de Lavalette i Gressier, zbadane były propozycje ministra belgickiego, i uznane za niedające się przyjąć, a w zamian nich przedstawione zostały propozycje francuzkie, co do których p. Frère-Orban odniósł się do swego rządu.—Tymczasem inny półurzędowy dziennik paryzki, na podstawie listów z Brukselli zapewnia, że p. Frère Orban i jego koledzy, przez wniesienie projektu do prawa o kolejach żelaznych z 23 lutego r. b., postawili się w takiem położeniu, iż nie mogą przyjąć propozycij francuzkich, bez zadania fałszu samym sobie. Ponieważ jednak porozumienie z Francją jest koniecznem dla Belgji, przeto gabinet p. Frère-Orban poda się do dymisji, a na jego miejsce powołane zostanie fachowe ministerstwo wyłącznie dla przeprowadzenia porozumienia z Francją, czemu nie będzie stała na przeszkodzie przeszłość tego ministerstwa; po spełnieniu zaś tego zadania, izba belgicka zostałaby rozwiązana, a nowe wybory znowu wyniosłyby do steru rządu gabinet p. Frère Orban. Zbyt optymistyczne są te doniesienia, aby można było przywiązywać do nich bezwzględną wiarę.

Według doniesień z Paragwaju, Lopez, mając pod swemi rozkazami 7,000 wojska, fortyfikuje się w Ascurra i organizuje swą armję; tymczasem zaś jego oddziały niepokoją ciągle przednie straże sprzymierzonych, pozostających nieruchomie w Assumption; wojna zatem brazylijsko-paragwajska, według tych doniesień, nie może być uważaną za skończoną, tem bardziej, że

---

Mówiąc to, stary dependent pożegnał biesiadników, lecz skinął nieznacznie na doktora, który też natychmiast powstał pod pozorem odprowadzenia go do przedpokoju. Tam dopiero, ojciec Tantaine odezwał się półgłosem:

Nie popuszczaj ani na krok małego! Jutro cię uwolnię od tej nieprzyjemnej straży. Tymczasem jednak, podniecaj go i kształć według potrzeby.

— Spuść się na mnie—odrzekł podobnież doktór. A potem wracając do śniadania, zawołał głośno:

— Pozdrów tam odemnie szanownego pana Perpignan!

Szanowny Perpignan, który tak zajechał w głowę Mascarotowi i do którego obecnie udał się Tantaine—był powszechnie znanym w Paryżu, aż nadto nawet, jak twierdzili niektórzy...

Nazywał się on rzeczywiście Izydor Crocheteau z Perpignan—lecz nosił samo tylko nazwisko swojego rodzinnego miasta.

Perpignan miał obecnie lat około pięćdziesiąt i używał trwałej pomyślności—jednakże nie zawsze tak bywało! w roku 1845 naprzykład, spotkało go nieszczęście! gdyż jako naczelny administrator kuchen dających obiady po 32 soldy w Palais-Royal, schwytany został na gorącym uczynku oszustwa, jakiego dopuszczał się w stosunkach z dostawcami produktów względem swojego pryncypała. W skutek tego, wyrokiem sądu policji poprawczej, skazano go na trzy lata więzienia.

Lecz i nieszczęście może nauczyć czegoś?

Podczas trzechletnich rekolekcij, w głowie Perpignana dojrzał znakomity plan spekulacji—spekulacji, która mogła go zbogacić bez narażenia na żadne niebezpieczeństwo.

Jakoż, w ośm dni po wyjściu z więzienia, Perpignan ogłosił drukiem i rozesłał w mnogich prospektach następujące doniesienie:

J. C. Perpignan

—

Objaśnienia i poszukiwania

Potajemne śledzenie.

—

Dyskrecja.

—

„Panie!

„Trudno znaleźć tak szczęśliwą istotę pod słońcem, „którąby raz chociaż w życiu nie potrzebowała po„mocy agenta, zarówno zręcznego jak dyskretnego, „do powierzenia mu pewnych interesów, już z samej „natury swojej delikatnych i tajemniczych.

„Wierzyciele, przed któremi ukrywają się dłużni„cy, ojcowie marnotrawnych synów—rodziny pra„gnące poznać obyczaje i sposób życia jednego z swo„ich członków—słowem wszyscy, pragnący urządzić „nad kimś moralny nadzór lub rozpocząć ścisłe po„szukiwania niewiadomych z pobytu osób, czy zatra„conych dokumentów, mogą z całem zaufaniem udać „się do p. Perpignan, którego zręczność powszechnie „jest znaną, a zacność charakteru nie budzi najmniej„szego podejrzenia.

„Układy zawierają się poufnie".

Takim to bezwstydnym cyrkularzem Perpignan ogłosił utworzenie jednego z tych haniebnych zakładów policji prywatnej, która zawsze usługiwała tylko szkodliwym namiętnościom.

Potrzeba mu było mieć jakąś specjalność w zatrudnieniu—znalazł ją tedy. Był on opatrznością zazdrosnych mężów!

Przedsięwzięcie ex-kucharza powiodło się mu tak dalece, że po upływie roku używał on już aż ośmiu takich agentów, których w gmachu przy ulicy Jerozolimskiej nazywają „smykami".

Prawda, że często nadużywając powierzonego mu zaufania, oszukiwał dwie strony od razu. Ilekroć bowiem poruczono mu śledzić jakąś kobietę podejrzaną—udawał się wprost do niej, mówiąc:

— Tyle a tyle chcą mi dać za to ażebym dowiedział się o prawdzie; pytam więc pani, ile dostanę za to, że zamiast tego dostarczać będę stronie śledzącej tylko wiadomości z wskazówek, które mi sama udzielisz.

Na polu takich to pięknych działań, kilkakrotnie już, „ludzie" Perpignan'a spotkali się z agentami rajfura, a jeżeli się obyło bez starcia i eksplozji, to tylko z powodu że obie strony bały się siebie wzajem i ze przez jakąś milczącą ugodę, strzegli się exploatować tychże samych części tego rozbójniczego losu, który nazwano Paryżem. *(d. c. n.)*

stosunki pomiędzy wojskami brazylijskiemi a argentyńskiemi, coraz bardziej stają się naprężone.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Medjolan, *19 (7) kwietnia.* Władze wykryły sprzysiężenie mazzinistowskie. Zabrano bomby Orsiniego i dokumenta cyfrowane. Aresztowano sześć osób. W mieście panuje jak największa spokojność.

Londyn, *19 (7) kwietnia.* Odpowiadając na interpelację, Otway powiedział, że przewódcy kandjoccy zostaną jak najrychlej z więzienia uwolnieni.—Izba gmin odrzuciła 301 głosami przeciw 194 wniosek Distraelego, co do odroczenia do 1872 r. pozbawienia kościoła irlandzkiego charakteru kościoła państwowego.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Florencja, 16 (4) kwietnia.* Izba deputowanych roztrząsała dziś kwestję zniesienia prawa wyłączającego od poboru do wojska młodzież sposobiącą się do stanu duchownego. Jenerał La Marmora staje w obronie wyłączenia. P. Menabrea oświadcza, że ministerstwo, proponując zniesienie wyłączenia, nie powodowało się żadną namiętnością polityczną, lecz miało jedynie na widoku zasady sprawiedliwości i równości. (*Cor. Hav. Bul.*).

* *Bruksela, 16 (4) kwietnia.* Telegram z Frameries, ogłoszony w *Ind. belge* donosi, że wichrzycieli ciskali kamieniami na pociąg, który szedł z Maubeuge do Mons. Robotnicy grozili zniszczeniem machiny do pompowania wody, ażeby zatrzymać pociąg. Grupy gromadziły się koło tunelu pod Donnaire. Postawa ich była groźna. Obiegała w Frameries pogłoska, że wichrzyciele uzbrojeni przybyli do Jemmapes. Ludność żywi wielkie obawy. (*Tamże*).

* *Bruksela, 17 (5) kwietnia.* Rząd oświadczył na dzisiejszem posiedzeniu izby, że Francja co do zjednoczenia celnego z Belgją nie postawiła żadnego projektu, ani też nie robiła żadnych pośrednich lub bezpośrednich w tym celu kroków. (*Cor. Bür.*)

* *Lizbona, 17 (5) kwietnia.* Ze źródła paragwajskiego donoszą pod datą 24-go marca, że Lopez organizuje czynnie swą armję w Ascurra, gdzie fortyfikuje się z 7,000 ludzi. Oddziały paragwajskie niepokoją nieustannie forpoczty armji sprzymierzonej. Ta ostatnia stoi nieczynnie w Assomption. (*Corr. Hav. Bul.*)

---

* (Tydzień giełdowy). *D. 5 (17 kwietnia).* Na giełdzie petersburgskiej namiętność do spekulacji pożyczką premjową więcej się ustatkowała, ustąpiwszy uwzględnieniu innych papierów, przez kilka tygodni poprzednich znacznie zaniedbanych. Czynność handlowa jednakże tak tam jak w innych portach rosyjskich Baltyku jeszcze ograniczona, z powodu przeszkód jakie lody z rzek do morza bardzo powoli ustępujące, żegludze w ogóle, a w szczególe przybyciu i odpływowi okrętów w samych portach stawiają. Za brakiem tej czynności handlowej idzie i brak trasowań, a dla nas brak remes tak nam potrzebnych. Na giełdzie berlińskiej wprawdzie kursa wartości naszych dosyć się dobrze utrzymały, a w końcu tygodnia wykazują ogólną podwyżkę wynoszącą na bilety bankowe $^1/_8$%, na weksle petersburgskie długoterminowe $^3/_8$%, na listy likwidacyjne $^5/_8$%, na listy zastawne 1$^1/_4$%, a na pożyczkę premjową nawet 3$^1/_4$%; jednakże przy braku własnych trasowań i wykazanym niedostatku tanich remes zagranicznych z portów nadbaltyckich, poprawa ta nie wywarła skutecznego wpływu na kurs ażja zagranicznego na giełdzie naszej. Kursa bowiem walut zagranicznych z małemi różnicami z dnia na dzień pozostały u nas te same z końcem tygodnia upłynionego, jakiemi były w końcu tygodnia poprzedniego (berlińskie 111—60, 111—37$^1/_2$ londyńskie 7,62, paryzkie 91, 20), z wyjątkiem jedynie kursu weksli na Wiedeń, który się znowu o 1$^1/_3$% poprawił (z 90—30 na 91—80). Obroty w wekslach przytem znacznie były mniejsze w tym aniżeli w tygodniu poprzednim. W papierach publicznych przeciwnie ruch w tym tygodniu był większy; zakupiono mianowicie większe sumy listów zastawnych i listów likwidacyjnych, częścią w skutek poprawy ich kursu na giełdzie berlińskiej na wysyłkę do Berlina, a częścią na spekulację tutejszą. Podwyższenie kursu tak jednych jak drugich musiało tem samem koniecznie nastąpić; wszelako co do listów zastawnych ograniczyło się tylko do sztuk serji drugiej, podniósłszy je o 1$^5/_{12}$, 1$^1/_4$% (z 83—81, 83—48 na 85—24, 84—74), a obniżywszy przeciwnie kurs serji pierwszej o $^1/_4$% (z 87—81, 87—31 na 87—57, 87—7); zaś co do listów likwidacyjnych wynosiło $^5/_6$% (z 71—82, 71—32 na 72—66, 72—15). Różnica kursowa pomiędzy listami zastawnemi pierwszej a drugiej serji coraz się znowu po trochu zmniejsza, tak, że w tym tygodniu już tylko 2$^1/_3$% wynosiła. Obligów towarzystwa kredytowego mniejsze obrócono sumy niżeli tygodnia poprzedniego, kurs ich jednakże pozostał niezmienionym (99—50, 99—17). Metalików czteroprocentowych przez cały tydzień poszukiwano daremnie; zaś biletów pięcioprocentowych banku cesarstwa wzięto po kursach mało odmiennych. W pożyczce premjowej mało było tranzakcij. Za poprawą wszelako kursów tego papieru w Berlinie i Petersburgu, i u nas w końcu tygodnia podwyższyły się o 5% tak na sztuki pierwszej jak drugiej emisji, co przecież nie doprowadziło do powiększenia obrotów (z 163 na 168 i z 157 na 162). Z akcij kolei żelaznych zakupiono niewielkie ilości warszawsko-wiedeńskich i bydgoskich, pierwsze z podwyższeniem kursu o 3—5%, a drugie po kursie dawniejszym. Widocznie akcjami warszawsko-wiedeńskiemi obecnie znowu w Berlinie jakaś spekulacja forsowna się odbywa, gdyż podwyższenie ich na raportach kursowych w tym tygodniu regularnie codziennie postępowało. W akcjach terespolskich i fabryczno-łodzkich nie było obrotu. Listy pięcioprocentowe ruskie zaniedbane, a tranzakcje po obniżonym nawet kursie bardzo ograniczone. (*Gaz. Hand.*)

* (Statystyka). Podług wiadomości z magistratu, znajdowała się w Warszawie, w r. 1868 następująca liczba rzemieślników: bednarzy 127, blacharzy 161, mosiężników 25, brukarzy 38, cieśli 262, garbarzy 21, cukierników 29, czapników 79, drukarzy 107, dekarzy 12, farbiarzy 71, felczerów 135, fryzjerów 69, fotografistów 9, pieczętarzy 18, kowali 204, grzebieniarzy 11, giserów 15, jubilerów 109, introligatorów 138, konwisarzy 5, fabrykantów prawideł do butów 12, kuśnierzy 29, fabrykantów kapeluszy 39, krawców 735, fabrykantów mebli 24, kołodziejów 53, koszykarzy 4, kamieniarzy 32, kotlarzy 32, litografów 30, lakierników 50, powroźników 27, modniarek 146, malarzy pokojowych 73, mularzy 347, nożowników 29, organmistrzów 15, parasolników 21, piekarzy 374, piernikarzy 21, puszkarzy 8, pilnikarzy 10, rymarzy 80, rzeźbiarzy 11, rękawiczników 117, rzeźników 533, ślusarzy 254, szmuklerzów 31, stolarzów 896, szklarzów 66, szewców 1,330, szczotkarzy 25, siodlarzy 63, fabrykantów powozów 46, grabarzów 22, sztukatorów 4, szlifierzy 3, kraciarzy 2, tapicerów 99, tokarzów 91, zegarmistrzów 94, zdunów 38, pozłotników 52. Ogólna liczba rzemieślników wynosiła w roku zeszłym 7,518, wartość wyrobów doszła do sumy 3,856,991 rs. *(Wars. Dniew.)*

* (Kurjerek miejski). Tak liczni u nas zwolennicy opery włoskiej, mogą teraz cieszyć się nią bez żadnej już przerwy—albowiem, chociaż trupa p. Merellego opuściła na czas jakiś Warszawę—za to inna znów, jak powiadają, niewiadomego dotąd impresarja ani personelu, zjechać ma na całe lato do m. Łodzi, gdzie, według wcześnie już podanego ogłoszenia, wykonane będą między innemi opery: „Mojżesz," „Ernani," „Fra-Diavolo" i „Bal Maskowy." Tak więc, każdy amator, z Łodzi jak z Warszawy, będzie mógł podczas letniego nawet sezonu słuchać włoskich śpiewaków, nie wyjeżdżając za granicę!

— Tymczasem jednak, tutejsi amatorowie śpiewu, gotują się na serjo do napełnienia redutowej sali w przyszłą niedzielę, z powodu zapowiedzianego na dzień ten koncertu p. Wilhelma Troschla, którego obfity program wykonają same tylko uczenice koncertanta, będącego przez długi szereg lat jednym z koryfeuszów opery miejscowej. Rozumie się, że koncert pana T. odbędzie się wnader korzystnych warunkach, gdyż oprócz gorącej sympatji dla zacnej indywidualności samego koncertanta i uznania dla jego zasług, sprowadzi jeszcze do sali redutowej nie mało publiczności, ciekawość, ta matka grzechu, wywołana jednak bardzo naturalnie chęcią usłyszenia pierwszy raz na tym koncercie wystąpić mających amatorek, wykształconych pod kierunkiem tak znakomitego, jak p. Troschel nauczyciela. Niektóre z tych amatorek-uczenic znane są już z publicznych wystąpień na cele dobroczynne, jak pani Konitz i panna Salomea Lewita — niektóre przecież, pierwszy raz dopiero usłyszeć się dadzą, jak np. p. Antonina Lesznowska, samem już nazwiskiem swojem budząca tak serdeczną i tak powszechną życzliwość.

Obecnie, po wyjeździe trupy włoskiej, artyści opery tutejszej, zabierają się do pracy — oprócz bowiem spodziewanego niebawem przedstawienia tu nowych dla nich partycij, jak „Balu Maskowego" np., wykonają oni już w tygodniu bieżącym, „Fausta" i „Cyrulika," gdzie role Małgorzaty i Rozyny przedstawi p. Kwiecińska.

— Uzupełniając wiadomości z dziedziny artystycznej, powtórzymy tu jeszcze, raz już zamieszczoną przez nas wiadomość, że znana z pięknego głosu amatorka, kierująca się na artystkę, p. Braciszewska, wystąpi niebawem w koncercie na jej korzyść — poczem wyjedzie za granicę dla dalszego kształcenia się w obranym zawodzie.

— Wczesne w tym roku ciepło, rozbudziło też wcześniejszy niż zwykle ruch pomiędzy właścicielami letnich łazienek. Wielu z nich już przysposabia swoje pływające zakłady, ażeby na drugą połowę maja otworzyć je dla publicznego użytku. Jednakże w tym roku, baczny na sanitarne skutki kąpieli magistrat, przy udzielaniu pozwoleń na urządzenie letnich łazienek zobowiązał ich właścicieli, ażeby zamiast przy samym brzegu rzeki, gdzie ściekające przez wyloty kanałów rynsztoki zanieczyszczały wodę, ustawiali je odtąd w odległości 7 do 10 sażeni od brzegu. Tym sposobem kąpiący się będą mieć istotnie czystą i bieżącą wodę.

— W pierwszym, frontowym przedziale dziedzińca, za łańcuchami przed kratą pałacu namiestnikowskiego, rozpoczęto już roboty około wzniesienia pomnika dla ś. p. Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Paskiewicza Erywańskiego, Księcia Warszawskiego.

— Wiosna, która oprócz woni kwiatów, zieloności drzew i czystego powietrza, daje nam jeszcze co chwila świeże nowalje na stoły—nadesłała już niektórym delikatesowym zakładom tegoroczne, *gruntowe* szparagi! Zresztą, niektóre z ogrodów tutejszych, staranniej utrzymywanych, produkują bardzo wcześnie tę smaczną roślinę!

— Altany z wodą sodową otwierają się jedna za drugą, pod promieniami wiosennego słońca. Oprócz znajdujących się w ogrodach saskim i krasińskim, otwarto już wielką altanę na rozstaju drogi jerozolimskiej i Nowego Światu, oraz urządzono zupełnie nową na ganku pałacu Epstejna pod filarami.

— Wracając jeszcze w artystyczną dziedzinę, zawiadamiamy czytelników, że przybył do Warszawy niewidomy od urodzenia kompozytor i fortepjanista, p. Władysław Szachno, którego talentowi, zarówno twórczemu jak egzekutorskiemu, wielkie oddają pochwały.

— W Londynie zamierzają urządzić nową wystawę powszechną, lecz dopiero na rok 1872. Na tę wystawę jednak przyjmowane będą tylko najlepsze z najlepszych wyroby. System taki będzie niezawodnie korzystniejszym, gdyż na tego rodzaju popisach nie idzie o ilość, ale o jakość przedstawianych produkcij.

— Wczoraj, znana tu zaszczytnie fabryka fortepjanów Małeckiego i Schredera, istniejąca na Sewerynowie, która już na powszechnej wystawie paryzkiej otrzymała medal za swoje wyroby, odstawiła do instytutu muzycznego, zbudowany dlań umyślnie fortepjan. Instrument ten, wypróbowany przez znawców, okazał się tak doskonałym pod względem budowy i urządzenia całego mechanizmu; tak pięknym w tonie, a wytwornym w dotknięciu; tak wytrwałym i śpiewnym zarazem, że zebrani kompetenci osądzili go godnym współzawodniczyć z fortepjanami pochodzącemi z najpierwszych fabryk zagranicznych. Jest to nowy a pocieszający dowód, że przy pracy i znajomości rzeczy, możemy dojść z czasem do upragnionego oswobodzenia się z wydatków niepowrotnych, jakie wysyłając pieniądze na zakup fortepjanów zagranicznych fabryk ponosimy. *Al..*

* (Z Wieliczki) piszą pod dniem 13 kwietnia: Zapasowa skrzynka, której zażądano telegrafem, była już wówczas gotową, gdy się zdarzył wypadek pęknięcia pierwszej skrzynki. Z Blanska wysłano skrzynkę natychmiast pospiesznym pociągiem; do Krakowa nadeszła ona we czwartek wieczorem, w nocy przewieziono ją do Wieliczki, w piątek przyrządzono i spuszczono do kopalni, a w sobotę po południu machina była na nowo w ruchu. W skutek tej przerwy, woda podniosła się o 14 cali. Wielka machina nie działa jeszcze z całą siłą; w niedzielę, zrobiła około 2,400 obrotów na dobę, dobyła więc w minucie 40 stóp sześciennych wody; a dopiero gdy się jej części lepiej obrobią i wszystkie skrzynki zapasowe będą sprowadzone z fabryki, nada się jej ruch szybszy, co za kilka dni nastąpi. Obecnie więc, gdy wszystkie machiny są czynne, pompuje się 65 stóp sześciennych wody na minutę, czyli blisko dwa razy tyle co wynosi jej przypływ do kopalni.

* (Kronika prowincjonalna). W drugiej połowie lutego r. b., w gubernjach kraju tutejszego miały miejsce następujące nadzwyczajne wypadki:

Pożary znaczniejsze. — Spaliło się w gubernji warszawskiej: dnia 3 (15) lutego, we wsi Józefinie (w pow. grodiskim), dom drewniany z gospodarczemi zabudowaniami, przyczem poniesiono straty rs. 729;—tegoż dnia, w tymże powiecie we wsi Woli Boglewskiej, budynki należące do cukrowni w fabryce Majerhof, należącej do Jana Bersona et comp. W czasie pożaru spalił się robotnik tegoż zakładu Józef Nowakowski, mający 34 lat. Strata wynosi 214,130 rs.—W gub. kaliszskiej: dnia 16 (28) lutego, we wsi Dąb (w pow. kaliszskim), skutkiem podpalenia, 3 stodoły i owczarnia, zaasekurowane na rs. 2,330, owiec 654 sztuk, 1 krowa; zboża niemłóconego: żyta 200 kóp, owsa 142 kóp, grochu 10 wozów, siana 6 wozów i słomy 232 kóp. Te ruchomości były zaasekurowane na 3,500 rs.; — dnia 20 lutego (4 marca), we wsi Spędominie (w pow. łęczyckim), gorzelnia; strata wynosi rs. 3,980. —W gub. radomskiej, dnia 30 stycznia (11 lutego), w mieście powiatowem Opocznie, dwie wozownie z znajdującem się w nich sianem i narzędziami rolniczemi, oszacowanemi na 1,000 rsr. O podpalenie podejrzanym jest wyrobnik Piotr Stempień. — W gub. siedleckiej, dnia 6 (18) lutego, we wsi Ustimowie (w pow. włodawskim), dom publiczny zaasekurowany na 300 rsr., w którem mieścił się urząd gminny, przyczem spaliła się większa część urzędowych papierów, a także puszka ze znajdującemi się w niej 74 rs. 49 k. W celu wykrycia podpalacza, jak również dla dopełnienia ksiąg i papierów zniszczonych przez pożar, przedsięwzięte zostały właściwe środki. — W gub. płockiej: dnia 23 stycznia (4 lutego), w m. Wyszogrodzie (w pow. płockim), pięć zabudowań drewnianych z całem mieniem, zaasekurowanem na 1,750 rs.; — dnia 10 (22) lutego, we wsi Młyńcu (w pow. lipnowskim), gospodarcze zabudowania zaasekurowane na 2,920 rs.

Szczególne zdarzenia. Burze. W gub. warszawskiej, dnia 3 (15) lutego, we wsi Lubikowie (w pow. gostyńskim), burza zniosła oborę włościanina Jankowskiego, przyczem został zabity robotnik znajdujący się w tejże oborze Michał Zelak.—W gub. kaliszskiej, dnia 4 (16) lutego, we wsi Chrzanowie (w pow. słupeckim), silny wiatr zerwał drewnianą stodołę, przyczem zabitych zostało 50 sztuk owiec; prócz tego została zburzona połowa zamieszkałego mieszkalnego domu. — W gub. radomskiej: dnia 27 stycznia (8 lutego), w folwarku Mniszek (w pow. opoczyńskim), gwałtowna burza zniszczyła oborę dziedzica Bucznia, przyczem zabitych zostało 24 sztuk różnego bydła; — dnia 2 (14) lutego, we wsiach Mirów, Culów i Lepienieckiej woli (w pow. radomskim), przez burze zniesione zostały 3 stodoły.

Zabójstwa. W gub. kaliszskiej, dnia 1 (13) lutego, we wsi Swiętno (w pow. słupeckim), pastuch Jan Gyziak, umarł skutkiem ran zadanych mu przez trzech pruskich poddanych; z tych dwóch zbiegło za granicę, a trzeci został aresztowany.—W gub. siedleckiej, dnia 24 lutego (8 marca), mieszkaniec wsi Izdebki-Kosmidry (w pow. siedleckim), Franciszek Kudrowski, rozgniewawszy się na syną swego Adama, uderzył go tak mocno w piersi, że tenże uderzywszy głową o przegrodę w stodole, niebawem życie zakończył.—W gub. suwałkskiej, dnia 10 (22) lutego, mieszkaniec wsi Griszkabuda (w pow. władysławowskim), Rudolf Karaś, umarł z powodu zadanych mu ran przez mieszkańców tejże wsi. Winni zostali oddani pod sąd.

Nadzwyczajne porody. W gub. lubelskiej, dnia 25 lutego (9 marca), mieszkanka m. Chodla (w pow. lubelskim), starozakonna Tema Cap, mająca 30 lat, powiła troje dzieci, z których dwoje zaraz po urodzeniu umarło, a trzecia dziewczynka znajduje się przy życiu.—W gub. siedleckiej, dnia 12 (24) stycznia, we wsi Makosznie (w pow. włodawskim), żona miejscowego mieszkańca Franciszka Galepowskiego, Helena, powiła trzy córki, jedna z nich umarła, a dwie znajdują się przy życiu.

Kradzieże i świętokradztwo. W guber. radomskiej, dnia 5 (17) lutego, na cmentarzu w sarnowskim lesie (w pow. kozienickim), niewiadomi złoczyńcy wykopali z mogiły zwłoki kobiety, i zdjęli z niej całe ubranie.—W gub. suwałkskiej, dnia 22 lutego (6 marca), mieszkańcowi wsi Fornelka (w pow. suwałkskim) Sinkiewiczowi, ukradziono pieniędzy i różnych rzeczy w ogóle na sumę rs. 130. Śledztwo miejscowej policji wykryło złoczyńców, a ukradzione rzeczy zwrócone zostały właścicielowi.

Nieszczęśliwy wypadek. — W gub płockiej, dnia 18 lutego (1 marca), w m. Bodzanowie (w pow. płockim), dwuletni syn mieszczanina Marcina Wiśniewskiego, Donat, pozostawiony w domu bez dozoru, zjedzony został przez świnie.

Epidemja. W gub. siedleckiej: dnia 2 (14) lutego, we wsi Kopytnikach gminy Guszcza (w pow. bielskim), na mieszkańcach objawiła się szkarlatyna, od której zachorowało 26 osób, umarło 10, wyzdrowiało 10, pozostało 6. Dla przeszkodzenia szerzeniu się tej choroby, przedsięwzięte zostały środki lekarskie.

Pomór bydła. W gub. petrokowskiej, od czasu pojawienia się zarazy syberyjskiej w dniu 8 (20) lutego, w gminie Woźniki (w pow. petrokowskim), z liczby dotkniętych takową padło 13 sztuk bydła i wyzdrowiało 2 sztuki. — W gub. siedleckiej, dnia 11 (23) lutego, we wsi Strzyżewie gminy Gołąbki (w pow. łukowskim), na rogaciźnie pokazała się zaraza syberyjska, na którą zachorowało i padło 5 sztuk rogatego bydła. W celu przeszkodzenia szerzeniu się tej zarazy przedsięwzięto weterynaryjno-policyjne środki.

W ogóle w drugiej połowie lutego r. b. pożarów było 20 (w tej liczbie z rozmyślnego podpalenia 3). Straty przez nie spowodowane wynoszą 231,327 rub. sr., czyli więcej jak w pierwszej połowie lutego o 112,552 rs.

Przypadków śmierci było 92, w tej liczbie utonęło 10, umarło na apopleksję 7, od uderzeń 4, z pijaństwa 12, od stłuczenia 18, z pobicia 3, z poparzenia 10 (5 dzieci), z uderzenia 4, zmarzł 1, powiesiło się 4, zabójstwo było 1, martwych ciał znaleziono 21, dzieciobójstwo wykryto 1, wypadków burzy było 5, kradzieży 6, zaraza na bydło grasowała w 2 miejscach.

* (Ceny zboża). Podług dostarczonych nam wiadomości z dn. 2 (14) kwietnia r. b., przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 1 (13) do 8 (20) marca były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 6 k. 80 ½, owsa rs. 3 k. 80, za pud siana k. 33, słomy k. 25; zaś od 8 (20) do 15 (27) marca płacono za czetwert żyta rs. 6 k. 93 ½, owsa rs. 3 k. 85 ½, za pud siana k. 32 ½, słomy k. 28.

* (Wypadki miejskie). W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Powązkowskim, Antonina Baranowska, wyrobnica, w domu N. 2429, wywieszając na ganku dywan, w skutku oberwania się poręczy, spadła na bruk z wysokości 4 arszynów i mocno stłukła sobie lewą rękę i nogę. Baranowska odesłana na kurację do szpitala Ś-go Ducha i zarządzono dopełnienie technicznej rewizji wspomnionego domu.—W cyrkule Sobornym, Olimpja Lebanowska, kobieta tolerowana, w domu pod N. 337 zamieszkała, scyzorykiem poderżnęła sobie gardło, ale rana nie jest niebezpieczna. Przyczyna zamiaru samobójstwa dotąd niewiadoma. Lebanowska odesłana do szpitala Ś-go Ducha i po wyzdrowieniu postąpionem z nią zostanie stosownie do prawa.—Za rogatką Jerozolimską, w domu pod N. 3071 *a*, wściekł się pies, który pokąsał trzech psów innych. Psa wściekłego zabito na miejscu, a pokąsanych zabezpieczono do czasu zabrania przez uprzątaczy. — W tymże dniu, w cyrkule Powązkowskim, w domu drewnianym pod N. 2494, o godzinie 12 ¾, zapaliła się ściana, lecz przez strażnika policyjnego, który to dostrzegł, przy pomocy miejscowych mieszkańców, ogień natychmiast ugaszonym został, prawie bez żadnego uszkodzenia w zabudowaniu. Ogień był podłożony i podejrzane o czyn ten osoby, zostały przyaresztowane. O wypadku tym zawiadomiono sąd, a ze strony policji zarządzono dochodzenie.—W dniu onegdajszym, w cyrkule Nowoświetskim, Edward Tuszyński, terminator powroźniczy, w przechodzie przez ulicę Nowy Świat, został przez przejeżdżający powóz przejechany, w skutku czego uległ nieszkodliwemu stłuczeniu nogi prawej. Pojazd zdołał zbiedz. Tuszyński odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus i zarządzono śledztwo winnego dopuszczenia się nieostrożnej jazdy. — W cyrkule Powązkowskim, Juljan Wajnprand, w domu pod Nr. 876 zamieszkały, w kłótni z żoną swoją uderzył ją butelką w głowę i zrządził ranę wielkości na 1 ½ werszka. Chora odesłana na kurację do szpitala św. Ducha, a mąż jej pociągnięty będzie do odpowiedzialności podług prawa.—Na placu Ujazdowskim, podczas zabawy ludowej, Wiktorja Łyszczewska, wyskoczywszy nieostrożnie z chuśtawki już po zatrzymaniu takowej, stłukła sobie lekko nogę. Łyszczewska stosownie do jej żądania odesłaną została do mieszkania.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 13		*dziś* rs. 1 kop. 13.		
Za frank	„	„ — „ 31 ½	„	„ — „ 31 ½.	
Za złoty reń.	„	„ — „ 64	„	„ — „ 64.	

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Podróże Najdostojniejszych Osób). *Giornale di Roma* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz, natychmiast po przybyciu do Rzymu, przyjmował u siebie sekretarza państwa, kardynała Antonellego, następnego zaś dnia w południe, Jego Cesarska Wysokość udał się do Watykanu i był przyjęty przez papieża na posłuchaniu, poczem Wielki Książę zaszczycił kardynała Antonellego swemi odwiedzinami.—Do gazety *Deutsche Allg. Ztng* piszą z Lipska, pod datą 13 (1) kwietnia: Wczoraj, po godzinie 4-ej po południu, Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Aleksandra Józefówna przybyła do naszego miasta wraz ze swym synem, Wielkim Księciem Wacławem Konstantynowiczem, i udała się powozem dworskim do pałacu królewskiego, w którym przygotowane zostały apartamenta dla Jej Cesarskiej Wysokości. Na dworcu drogi żelaznej, Wielka Księżna powitaną została przez tutejszego konsula jeneralnego ruskiego, radcę stanu Have.

* (Wszczęcie na nowo wykładów). *Ruski Inwalid* donosi: Z rozkazu ministra wojny, w Cesarskiej akademji medyko-chirurgicznej rozpoczęły się na nowo, od 3-go kwietnia, prelekcje i inne zatrudnienia dla studentów kursu 4-go.

* (Awansowanie niższych stopni). O Najwyżej zatwierdzonem na dniu 8-m marca 1869 roku postanowieniu co do wstępowania do służby wojskowej niższych stopni na skutek własnego ich życzenia, tudzież co do awansowania wszystkich w ogóle niższych stopni na oficerów w wojskach piechoty i jazdy, oraz co do przyznawania im pierwszej rangi klasowej, jako też co do prerogatyw niższych stopni, którzy wywiązali się z warunków dla awansowania na oficerów lub dla uzyskania rangi klasowej, w oczekiwaniu na awans (Postanowienie to ogłoszone zostało w numerze 71-m *Gońca Urzędowego*), gazeta *Gołos* pisze w numerze 92-m, w artykule wstępnym, między innemi co następuje: „Postanowienie to stanowi nadzwyczaj ważny akt, bardziej pod względem cywilnym, niż wojskowym; spoglądać nań potrzeba jedynie jako na niezbędny skutek, jako na rezultat całej poprzedniej działalności prawodawczej teraźniejszego panowania, i na tem właśnie zależy jego doniosłość. Prawo nadane nowem postanowieniem nie tylko osobom wszelkich stanów, nie wyłączając nawet opodatkowanych, wstępującym do wojska z własnego życzenia, lecz także oddawanym do wojska na skutek poboru, są tego rodzaju, że wywołają drogą naturalną w niższych stopniach dążność do kształcenia się i do służby gorliwej; koniecznem zaś następstwem tego będzie, że wszyscy prawdziwie zdolni, w jakiejkolwiekbądź sferze zrodzą się oni, do jakiegokolwiekbądź stanu należą, będą mieć możność podźwignięcia się na korzość państwa. Szansa ta stanie się także udziałem osób, które weszły do wojska na skutek poboru rekruckiego, albowiem po uzyskaniu stopnia podoficera i po wysłużeniu nie mniej jak jednego roku w jednym ze starszych stopni podoficerskich, nabywają one prawo do wejścia do szkół junkrów, uorganizowanych przy okręgach wojennych; przez cały czas pobytu ich tam, służy im nazwa junkrów, po złożeniu zaś egzaminu ostatecznego podług programu szkół dla junkrów, awansują oni na oficerów na prawach jednakich z junkrami i ochotnikami. Nowe postanowienie nie odrzuca pochodzenia co do stanu; uwzględniane ono będzie jako żywioł prawa dla uzyskania rangi po upływie pewnej liczby lat, lecz nie inaczej. jak po złożeniu pewnego egzaminu. Termina dla awansowania na oficera dzielą się, stosownie do stanu, na trzy kategorje: dwuletnią, czteroletnią i sześcioletnią. Prawo do pierwszej z tych kategorij służy naturalnie samej tylko szlachcie dziedzicznej; do drugiej kategorji—szlachcie osobistej, obywatelom poczesnym i innym osobom wyszczególnionym w art. 17 m postanowienia; do trzeciej kategorji służy prawo osobom wyszczególnionym w tymże art. 17-m, w tej zaś liczbie także mieszczanom i włościanom. Lecz różnica co do stanu znika co do ochotników, jak skoro zgłaszają się oni z dyplomem z wyższych lub średnich zakładów naukowych; w takim razie prawo co do terminu zyskuje się z mocy samego li dyplomu, lecz nie czegokolwiek innego. Ci którzy ukończyli kurs nauk w wyższych zakładach naukowych, obowiązani są, dla uzyskania stopnia oficera, wysłużyć we froncie nie mniej jak dwa miesiące, ci zaś, którzy ukończyli kurs nauk w średnich zakładach naukowych,—nie mniej jak rok.

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Gdańsk, 17 kwietnia.

Pogoda piękna i ciepła. Wiatr zachodni.

W Anglji tranzakcje zbożowe bardzo spokojne, bo piękny stan ozimin, pomyślna pogoda, dowozy krajowe i zagraniczne przewyższające o wiele bieżące potrzeby, wyrobiły tak bezwarunkowe przekonanie, że zasoby tegoroczne do nowego żniwa wystarczą, że pokup na spekulację zupełnie ustał. Ceny pszenicy krajowej przeto w tym tygodniu znów o 1 — 2 szylingów na kwarterze się cofnęły, a towar zagraniczny przy ustępstwie 1 szylinga nie łatwo znajdował odbiorców. Jęczmień po cenach zeszłego tygodnia trudny ma odbyt. Groch nieco droższy.

We Francji pokup dość ożywiony, ale ceny nietylko się nie podniosły, lecz przeciwnie na niektórych placach znów o 25—30 cent. na hekt. się cofnęły. W Marsylji jednakże utrzymały się bez zmiany, chociaż zasoby importowanego zboża tam jeszcze dość znaczne.

Na naszym placu pokup słaby, a ceny pszenicy codziennie niższe. W początku tygodnia towar ordynarny

pstry jako najtańszy, łatwiejszy miał odbyt i prawie wyłącznie był żądany. W ostatnich dniach zwrócono także uwagę na lepsze gatunki białe i wyborowe szkliste, płacono je jednakże o 10 — 15 guldenów taniej jak w zeszłym tygodniu. Ceny pszenicy pstrej cofnęły się o 10—12½ gulden. Ceny żyta w pierwszej połowie tygodnia podniosły się o 8 guld., w ostatnich dniach jednakże o 2 guld. na łaszcie znów spadły.

W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 900, żyta 550, jęczmienia 100, grochu 400, wiki 20, owsa 35. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej funt. 241 — 250 złp. 45 do 46 gr. 25; pszenicy wysoko-pstrej funt. 243 — 254 od złp. 44 gr. 17 do 46 gr. 22; pszenicy jasno-pstrej funt. 245 — 252 złp. 44 gr. 13 do 45; pszenicy ordynaryjnej funt. 233 — 250 złp. 35 gr. 19 do 43 gr. 1; żyta funt. 231 — 245 złp. 33 gr. 20 do 34 gr. 21; jęczmienia od złp. 29 gr. 18 do 31 gr. 22; owsa od złp. 19 gr. 13 do 20 gr. 25; grochu od złp. 33 gr. 10 do 34 gr. 21; koniczyny czerwonej od 11 — 12½ talarów, białej 16 — 17 tal. za cetnar.

Aleksander Makowski i Sp.

---

* (Francuzi i słowianie). Korespondent paryzki pisze do gazety *Morawska Orlice*: „Nie tak jeszcze dawno francuzi nie mieli żadnych prawie wiadomości o słowianach, o ich polityce, historji i literaturze, i wiedzieli o nich tylko to, co komunikowali im emigranci polscy. Obecnie zaszła pod tym względem niejaka zmiana. Gazety francuzkie zaczęły ogłaszać wiadomości o czechach i innych słowianach, komunikowane przez ludzi kompetentnych. Co się zaś tyczy literatury słowiańskiej, zrobiono w Paryżu w krótkim czasie znaczny krok ku lepszemu, przez to, że z początku bieżącego roku akademickiego, docent Ludwik Leger (o którym wspominaliśmy nieraz w naszym Dzienniku *P. R.)* rozpoczął swoje wykłady; w przyszłym zaś roku mianowany będzie osobny profesor na katedrę języków słowiańskich w *Collège de France.* W swoich prelekcjach, p. Leger zbił przedewszystkiem brednie niektórych polaków. Przy podziale ludów słowiańskich podług Szafarzyka, którego wystudjował on starannie, oraz na zasadzie innych historyków i etnografów, p. Leger umieścił wielkorosjan w liczbie słowian, podczas gdy polak Duchiński i Kazimierz Delamarre, przez nienawiść dla rosjan głoszą, że wielkorosjanie są plemieniem tatarsko-czudzkiem. Z tego powodu korespondenci polacy, piszący do *Dziennika Poznańskiego* i do *Narodówki,* powstają z gniewem na p. Leger'a, lecz nie zdołają go omamić."

Wypadki w Hiszpanji.

* Piszą z Madrytu, że kwestja ustanowienia dyrektorjatu jest rzeczą postanowioną. Składać się on ma z pp. Serrano, Prima i Olozagi. P. Rivero, obecny prezes kortezów, mianowany być ma prezesem rady ministrów. Kwestja zastąpienia jen. Prima w ministerstwie, zajmuje mocno umysły. Rios-Rozas, dawny prezes kortezów, wygnany przez Narvaeza, objąć ma krzesło prezesa izby. Jako kandydata na ambasadora w Paryżu, oznaczają księcia Fernanda Nuneza. Co do admirała Topete, takowy, jak się zdaje, tonie we wszystkich tych kombinacjach. *(La Fr.)*.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Odręczne pismo cesarskie). *Wiener Ztg.* z 18 go b. m. ogłasza w swej części urzędowej następujące odręczne pismo cesarskie: „Kochany hrabio Taaffe! Mianuję was prezesem mojej rady ministerjalnej dla królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa, z pozostawieniem przy obowiązkach ministra obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego. Zawiadomię niezwłocznie o waszej nominacji mego kanclerza państwa, prezesa ministerstwa węgierskiego i mego wielkiego ochmistrza dworu. Wiedeń, 17 kwietnia 1869. *Franciszek-Józef.*"

* (Deputacja austrjacka w Rzymie). Gazeta *Naszi Listy* pisze: W deputacji katolików austrjackich, która przy składaniu powinszowań papieżowi, dopuszczoną była do ucałowania jego nóg, wzięli udział z pomiędzy szlachty czeskiej hr. Leon Thun i hr. Clam-Martinitz.

Francja.

* (Układy z Belgją). *Paryż, 17 kwietnia.* Wczoraj odbyło się w ministerstwie spraw zagranicznych zgromadzenie, na którem byli obecni pp. Frère-Orban, Rouher, margr. de Lavalette i Gressier. Konferencja ta trwała kilka godzin, i jak donoszą, postąpiono krok naprzód ku rozwiązaniu kwestji. Propozycje p. Frère-Orban były rozważnie badane, i nie trudno było dowieść ministrom francuzkim, z jakiego względu takowe nie mogą być przyjęte przez Francję. Mówią, że ci podali także z swojej strony propozycje, co do których p. Frère-Orban ma odnieść się do swojego rządu. Nie przesądzając naprzód postanowień Belgji donieść można, że propozycje francuzkie są tego rodzaju, iż mogą posłużyć za podstawę do zadowalniającej umowy. (*La Fr.*)

* (Kwestja dróg żelaznych belgickich). Czytamy w *Patrie* pod datą 17 kwietnia: Zapewniają, że propozycja p. Frère-Orbana nie pociągnęła za sobą żadnych rozpraw. Powiadają, że ministrowi robót publicznych polecono ułożyć projekt, który obejmie wyrażenie życzeń Francji. Następnie odbędzie się narada dla zastanowienia się, czy możebnem jest, za pomocą ustępstw wzajemnych, pogodzić oba systemy i dojść do kompromisu.

* (Pensje emerytalne). *La Fr.* z d. 17 kwietnia pisze: Z powodu projektu do prawa dotyczącego dawnych żołnierzy rzeczypospolitej i cesarstwa, mówiliśmy przed kilku dniami, że i wszyscy starzy urzędnicy mają prawo do tych samych sympatij i tego samego wynagrodzenia. Mowa p. Magne natchnioną była tą myślą. Minister skarbu zawiadomił o postanowieniu rządu zbadania w ogóle emerytury tak nauczycieli elementarnych, jak i innych urzędników, których los zasługuje również na polepszenie. Dowiadujemy się, że wszystkie płace niższe od 2,000 fr., objęte będą tym projektem.

Belgja.

* (Kwestja franko-belgicka). *Nord* pisze pod datą 17-go b. m.: Po układach długich i mozolnych, kwestja franko-belgicka jest jeszcze dziś na tym samym stopniu, na jakim znajdowała się 15 dni temu, i zdaje się, że porozumienie co do podstaw przyszłego układu jest również dalekie, jak było poprzednio. Można było przewidzieć te trudności, jak uważa bardzo słusznie gazeta *Temps,* albowiem układy przedwstępne, które miały miejsce w Brukseli, dadzą się streścić w kilku wyrazach następujących: oba rządy każą zbadać kwestję ekonomiczną, mianowicie kwestję handlu międzynarodowego na drogach żelaznych, i starać się będą wynaleść podstawy dla konwencji, która ma być zawartą. Poprzednia przeto trudność pozostawała w całości. Sądzono powszechnie, że na konferencjach p. Frère-Orbana z ministrami francuzkimi, powinna ona była być, jeżeli nie usuniętą, to przynajmniej złagodzoną należycie; lecz propozycja złożona przez ministra belgickiego dowodzi, że tak nie jest bynajmniej. A pomimo to wiedziano w Paryżu, że Belgja nie przystanie na ratyfikację umów zawartych z towarzystwem dróg żelaznych wschodnich, jak również znany był w Brukseli zamiar rządu francuzkiego dopominania się przynajmniej o zastosowanie, w jakiejkolwiek bądź formie, systemu, który posłużył za podstawę do tych umów. Czy skutkiem złego zrozumienia, czyli też z powodu niemożności porozumienia się, p. Frère Orban został wezwany do sformułowania swych propozycij? Drugie z tych przypuszczeń jest widocznie prawdopodobniejsze: niezadowolenie prasy półurzędowej i sprzeczność jej rozumowań upoważnia nas do żywienia takiego przekonania. Nadmienić atoli wypada, że prasa ta, z wyjątkiem dziennika *France,* daje w ogóle dowody wielkiej oględności. Tak, podczas gdy dziennik p. de la Guéronnière'a rozpoczyna na nowo swą kampanję na korzyść towarzystwa drogi żelaznej wschodniej, *Public* poprzestaje na oświadczeniu, że po roztrząśnięciu propozycji p. Frère-Orbana, podstaw której ministrowie francuzcy nie odrzucili w zasadzie, nie zdołano porozumieć się, i że „narady trwają w dalszym ciągu." Z drugiej zaś strony *Constitutionnel,* nie dotykając wprost kwestji, ogłasza wykaz porównawczy handlu pomiędzy Francją i Belgją, który przedstawia przewyżkę 50 miljonów rocznie na korzyść wywozu belgickiego we Francji. Widocznie, wykaz ten zrobiony został nie bez celu, lecz daleko jeszcze od tego trybu postępowania do sposobu, jakiego użył dziennik *France,* którego ton jest tem niestosowniejszy, iż belgowie upatrywać będą w nim groźbę, a to z powodu, iż dziennik ten kończy swe dowodzenia oświadczeniem, że ponieważ układy ograniczają się li tylko do kwestij ekonomicznych, przeto „nie może to zatrwożyć Belgję co do jej niepodległości, ani Europę co do utrzymania pokoju." Nie same narady, lecz odroczenie ich spowodowywa obawy, albowiem wyrazy następujące, poprzedzające wyrazy tylko co przytoczone, nie są bynajmniej zdolne uspokoić obawy Belgji: „Lepiej byłoby dać wszystkiemu pokój i czekać, niż dawać ważnym kwestjom podniesionym takie dziwne rozwiązanie." Na szczęście, ton taki nie znalazł odgłosu w żadnym innym z dzienników paryzkich, i jak skoro p. Gressier sformułuje swe kontr-propozycje, będą mogły wszcząć się pomiędzy ministrami obu krajów narady skuteczne, mające z obu stron podstawę dokładną, i wszystko każe spodziewać się, że narady te nie będą trwać długo. Takie przynajmniej jest zdanie tych wszystkich, którzy pamiętają układy z roku 1852. — *Patrie* z tejże daty powiada: Piszą nam z Brukseli, że opinja publiczna zaprząta się tam mocno układami, które odbywają się obecnie w Paryżu. Najznakomitsi politycy belgiccy zastanawiają się w tej chwili nad sposobem, zapomocą którego możnaby wyjść z tego położenia. P. Frère-Orban i jego koledzy, przez złożenie w izbach prawa z 23-go lutego, weszli na drogę bez wyjścia dla nich; pojmują oni to, i powiadają, że chcą wycofać się dobrowolnie. W ich miejsce zostałoby mianowane takie ministerstwo, które miałoby misję specjalną osiągnięcia z Francją porozumienia co do wszystkich punktów spornych. Po uregulowaniu tych ważnych kwestij, król odwołałby się do wyborców. Panuje przekonanie, że wyborcy powołaliby znowu do władzy p. Frère-Orban'a i jego kolegów, którzy zastaliby sytuację gotową i pozostawaliby nadal w jak najlepszych z Francją stosunkach.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Uroczystość chrztu księżniczki czarnogórskiej). Do gazety chorwackiej *Narodne Nowine* piszą między innemi, że odbył się w Cetynji, 29 marca (10 kwietnia), chrzest św. córki księcia Mikołaja. Czarnogórze radowało się, że potężny Cesarz północny, w osobie swego reprezentanta księcia Dołgorukiego, był ojcem chrzestnym nowonarodzonej księżniczki. Czarnogórze radowało się także z tego, że przyjmowało u siebie reprezentanta serbskiego, przysłanego dla wzięcia udziału w tej uroczystości. Wiadomo już, że jej wysokość księżna Milena otrzymała order ruski św. Katarzyny klasy 2-ej z brylantami.—Podług depeszy telegraficznej z Czarnogórza, książę Mikołaj, w towarzystwie księcia Dołgorukiego i posła serbskiego (p. Kristicza), podróżuje po Czarnogórzu; —witani są oni z nadzwyczajnym zapałem.

Ameryka.

* (Postawa Meksyku). Wiadomo jaką postawę przyjął rząd meksykański po upadku cesarza Maksymiljana względem mocarstw europejskich; postanowił on nie podejmować stosunków dyplomatycznych z niemi, dopóki nie zgodzą się na podpisanie nowych traktatów. Oświadczenie to ponowione zostało przed kilku miesiącami na skutek żądania Prus chcących ustanowić swoje poselstwo w Meksyku. Usposobienie jednak rządu meksykańskiego zmieniło się potem, a powód tej zmiany zasługuje na uwagę: państwo pruskie jako takie podciągnięte jest pod wspólną regułę, ale inaczej rzecz się ma, kiedy chodzi o reprezentanta nowego mocarstwa, związku północno-niemieckiego. Meksyk zatem skłonny jest do wejścia w stosunki z tem mocarstwem. Gabinet berliński skorzystał natychmiast z tego dobrego usposobienia i zamianował jeneralnego konsula związkowego w Meksyku. *(Nord).*

Dokumenta dyplomatyczne w sprawie turecko-greckiej.

z Journ. de St.-Petersb.

(Dalszy ciąg) *)

KONFERENCJA PARYZKA.

Protokół N° V.

(Posiedzenie 16-go stycznia 1869).

Obecni:

Pełnomocnicy:

Austro-Węgier,
Francji,
Wielkiej Brytanji,
Włoch,
Prus i Związku północno-niemieckiego,
Rosji,
Turcji;
Sekretarz konferencji.

Pełnomocnik Francji zagaił naradę, wspominając, że dokument, który wczoraj był nadesłany przez ministra Grecji w Paryżu, został rozdany, jak to było umówione na wczorajszem posiedzeniu, i że każdy z członków konferencji mógł zdać sobie z niego sprawę. Margrabia de Lavalette oznajmił, że dziś otrzymał od p. Rangabe wyciąg depeszy p. Delyanni, datowanej z Aten pod 7-ym stycznia, powtarzający wnioski różnych not gabinetu heleńskiego do ministra Turcji w Grecji, tworząc żądanie rekonwencjonalne przeciwko rządowi tureckiemu za szkody, jakich doznali poddani greccy, wskutek ostatnich środków i z powodu niezachowania traktatów.

Dokument ten został odczytany.

Książę Metternich oświadczył, że po zbadaniu memorjału rozdanego pełnomocnikom i odczytaniu tego, który tylko co był podany do ich wiadomości, nie są-

*) Patrz Nr. 63, 64, 65, 67, 68, 69, 70, 73 i 75.

dzi aby był powód do zboczenia od zasad, ani do zmiany podstawy deklaracji, roztrząśniętej na poprzedniem posiedzeniu.

Pełnomocnik Anglji oświadczył, że odczytał z wielką starannością dokument nadesłany wczoraj konferencji przez ministra Grecji; porównał go z innemi dokumentami, a szczególnie z projektem deklaracji. Obok tego wysłuchał z wielką uwagą odczytania depeszy p. Delyanni, i sądzi, że rozumowania zawarte w dwóch dokumentach nadesłanych konferencji, pozostawiają w swej mocy wszystkie powody, które ją skłoniły do przystania na projekt deklaracji.

Pełnomocnik Włoch oświadczył, iż poświęcił taką samą baczną uwagę na zbadanie dokumentów greckich, lecz że według niego należy utrzymać postanowienia, które są oparte na sprawiedliwem i słusznem ocenieniu kwestij poddanych pod rozbiór konferencji.

Pełnomocnik Prus, świadcząc o zajęciu z jakiem wysłuchał odczytania tych dokumentów, był zdania, iż wzięcie ich pod rozwagę byłoby powrotem do rozbioru faktów, którego konferencja postanowiła uniknąć.

Pełnomocnik Rosji uznał, że dokumenta pochodzące od gabinetu ateńskiego, są pełne użetecznych informacij, oceniał ich formę umiarkowaną, lecz musiał przyznać, że zadośćuczynienia proponowane przez Grecję nie byłyby dostateczne do usunięcia żądań Porty, ani do zażegnania klęsk wojny. Ponieważ zaś celem konferencji jest zagodzenie sporu grożącego pokojowi i ponieważ bliskie jest porozumienie co do deklaracji, ustalającej zasady ogólne, obowiązujące dla Grecji, tak samo jak i dla innych państw, hrabia Stackelberg był zdania, aby utrzymać przyjęte postępowanie, zatwierdzając projekt wypracowany przed zakomunikowaniem dokumentów greckich. Co do żądań rekonwencjonalnych Grecji, jest to kwestja obca ściśle ograniczonemu programowi konferencji, do zajmowania się którą nie jest ta ostatnia powołana.

Ambasador Turcji powiedział, że pierwszy dokument przedłożony pełnomocnikom, jest tylko rozprawą o prawie, w sprzeczności z zasadami ustalonemi w łonie konferencji. Co zaś do depeszy tylko co odczytanej, nie ogranicza się ona na usprawiedliwieniu rządu heleńskiego, ale oskarża rząd otomański. Gdyby te dokumenta miały figurować w aktach konferencji i być wzięte pod rozwagę, widziałby się zmuszonym zrobić ich przegląd punkt po punkcie, i każdemu przytoczeniu gabinetu greckiego przeciwstawić twierdzenia rządu otomańskiego.

Pełnomocnik Włoch streścił ogół powodów, które skłoniły konferencję do niewdawania się w żaden spór dotyczący faktów, dla określenia zasad mających zapobiedz ponowieniu się czynów, które spowodowały zażalenia Turcji. Wykazał że przewidywania deklaracji stosują się do wszystkich znanych punktów spornych. i usunął uwagi zawarte w nowych dokumentach zakomunikonanych przez Grecję.

Pełnomocnik Turcji nie żądał od konferencji, aby cofnęła jedno ze swych postanowień i wdała się w rozbiór faktów, który został już uznany za bezużyteczny praktycznie; lecz sądził że nie mógł pominąć, bez podjęcia twierdzeń zawartych w dokumentach zakomunikowanych konferencji przez ministra Grecji, a uwagi jakie przedstawił, nie miały innego celu.

Margrabia de Lavalette przypominając względy jakie już rozwinął w tym przedmiocie, oświadczył że konferencja nie mogąc mieć na myśli rozpoczęcia na Wschodzie śledztwa, niezgodnego z niepodległością obu stron, a chcąc jednak zdać sobie ścisłą sprawę z faktów, musiała przywiązywać szczególne znaczenie do dokumentów podanych przez oba rządy. Dokumenta gabinetu ateńskiego były zbadane tem sumienniej, że Grecja nie była reprezentowana na konferencji, i można powiedzieć, dodał pełnomocnik Francji, że pod tym względem rząd heleński mógł daleko swobodniej przemawiać niż byłby do tego upoważniony, gdyby minister Grecji był obecny, gdyż p. Rangabe niezawodnie nie mógłby był zaczepić wszystkich kwestij traktowanych w notach przez niego komunikowanych. Prezydujący na konferencji sądził iż streszcza myśli wszystkich, dodając że dokumenta te nie zmieniły usposobień objawionych na wczorajszem posiedzeniu, a ponieważ pełnomocnicy byli pod tym względem jednozgodni, zaproponował ostatecznie uchwalić wyrażenia projektu deklaracji.

Pełnomocnik Anglji przedstawił kilka uwag co do ustępu § 2-go, oświadczającego że Grecja powinna odtąd wstrzymać od sprzyjania lub tolerowania: 1-o formowania się na jej terytorjum wszelkiego oddziału zbrojnego, w celu napaści na Turcję; 2-o uzbrajania w jej portach statków przeznaczonych do pomagania, pod jakimkolwiekbądź kształtem, wszelkiemu usiłowaniu powstańczemu w posiadłościach n. sułtana.

Na żądanie lorda Lyonsa, następująca redakcja została przyjęta:

„Grecja zatem powinna odtąd wstrzymać się od to-
„lerowania lub sprzyjania:

„1-o Formowaniu się na jej terytorjum wszelkiego
„oddziału werbowanego w celu napaści na Turcję;

„2-o Ekwipowaniu się w jej portach statków zbroj-
„nych, przeznaczonych do pomagania, pod jakimkol-
„wiek bądź kształtem, wszelkiemu usiłowaniu po-
„wstańczemu w posiadłościach n. sułtana."

Pełnomocnik Turcji osobiście może tylko przystać całkowicie na zasady wyłuszczone w deklaracji, nie ma jednak instrukcji do położenia na niej podpisu, i zastrzegł sobie zawiadomienie następnie, czy jego rząd zgadza się na przystanie na warunki, jakie mu takowa narzuca.

Pełnomocnik Francji zrobił uwagę, że deklaracja nie mogłaby być wysłana do Aten, przed zawiadomieniem konferencji o warunkowem przystaniu Porty. Koniecznem jest w istocie wiedzieć naprzód, czy Turcja zrzecze się wykonania środków zapowiedzianych w ultimatum, jeżeli Grecja skłoni się do decyzji pełnomocników.

Nadto, pełnomocnik Francji, przez uczucie prawości i dla uprzedzenia wszelkiego nieporozumienia, sądził iż jest niezbędnem określić w jaki sposób ma nastąpić zawiadomienie o przystaniu Grecji, i zrobił uwagę że określając iż będzie uczynione gabinetom, decyduje się domyślnie, iż zostanie przesłane różnym mocarstwom reprezentowanym na konferencji.

Pełnomocnik Włoch sądził ze uniknionoby tej trudności, decydując że odpowiedź Grecji ma być złożona na samej konferencji i w tym duchu zrobił propozycję.

Po rozprawach w których brali udział pełnomocnicy: Austro-Węgier, Wielkiej Brytanji, Włoch, Prus i Rosji, propozycja ta została przyjęta i zgodzono się że projekt deklaracji zostanie zmieniony w tym punkcie, a przyjęto następującą jego redakcję.

„Deklaracja ta bezzwłocznie będzie przesłana ga-
„binetowi ateńskiemu, a pełnomocnicy mają przeko-
„nanie, że Wysoka Porta, zrzecze się wykonania środ-
„ków zapowiedzianych przez nią jako następstwa
„zerwania stosunków dyplomatycznych, jeżeli w no-
„cie wystósowanej do konferencji, Grecja skłoni się
„do opinji wyrażonej przez nią."

Ponieważ rozprawy w przedmiocie deklaracji były wyczerpane, pełnomocnicy zgodzili się na bezzwłoczne jej podcyfrowanie *ne varietur*.

Konferencja następnie zajęła się redakcją depeszy, przy której pełnomocnik Francji prześle do Aten deklarację, skoro przystanie Turcji urzędownie będzie wiadomem. Umówiono się, że projekt będzie przedstawiony na następnem posiedzeniu, a na wniosek kawalera Nigra zdecydowano, że komunikacja będzie zrobiona bezpośrednio przez prezydującego na konferencji greckiemu ministrowi spraw zagranicznych, a poparta zostanie w Atenach przez reprezentantów Austro-Węgier, Wielkiej-Brytanji, Włoch, Prus i Rosji.

Dan w Paryżu 16 stycznia 1869 r.

(Następują podpisy).

Tegoż samego dnia kiedy tekst deklaracji nadszedł do St. Petersburga telegrafem, kanclerz państwa przesłał także telegrafem do sprawującego interesa Rosji w Atenach, rozkaz oświadczenia n. królowi helenów, że „Cesarz liczył stanowczo na przyjęcie de-
„klaracji, która według Jego Cesarskiej Mości nie u-
„bliża ani godności, ani rzeczywistym interesom
„Grecji."

W dwóch innych telegramach, jeden po drugim, też same rady były ponowione w Atenach za pośrednictwem sprawującego interesa Rosji. *(d. c. n.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 8 (20) Kwietnia.

Kalendarz.

We środę, 9 (21) kwietnia, — św. Anzelma bisk. — Słońce wsch. o godz. 4 min. 46; zach. o godz. 7 min. 11.

We czwartek, 10 (22) kwietnia, — śśw. Sotera i Kaja męcz.—Słońce wsch. o godz. 4 min. 44; zach. o godz. 7 min. 13.

Stan pogody.

Dziś z rana + 0°5, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	739.9	741.0
Termometr Reaum	+ 6°2	+ 7°4
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 8°2, R. Najmniejsze ciepło + 2°1 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 7.

Widowiska.

TEATR WIELKI.—*Dziś*, we wtorek, opera w 4-ch aktach, **Violeta (Traviata).** — Osoby: Violeta — panna *Kwiecińska*; Flora— panna *Grabowska*; Germont—p. *Köhler*; Alfred syn jego — p. *Filleborn*; Hrabia Gaston—p. *Cieślewski*; Baron — p. *Suszynski*; Margrabia—p. *Nowakiewicz*; Julja—panna Bronisł. *Rybicka*; Doktór—p. *Zakrzewski*; Anna powiernica Violety — panna *Stankiewicz*.— **Tańce** z tamburynami i kastanietami.—*Jutro*, we środę, dramat **Kupiec wenecki** (7 my występ p. Rapackiego).

TEATR ROZMAITOSCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Żydzi**, było osób 309.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: rzeczywisty radca stanu *Kołakowski*, z Brześcia; — wyjechał: fligel adjutant pułkownik baron *Offenberg*, do Petersburga.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz. wied. i warsz. bydg. osób 534, wyjechało osób 419;— koleją żel. warsz. petersb. przyjechało osób 249, wyjechało osób 261,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 159, wyjechało osób 153; — statkami parowemi przyjechało osób 4, wyjechało osób 35; — oprócz tego w ogóle przyjechało osob 211, w tej liczbie z zagranicy 6; wyjechało osób 118, w tej liczbie za granicę 11.

* Dnia 7 (19) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 75, wyzdrowiało 87, umarło 7, pozostało 1952 (mężczyzn 966, kobiet 986), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 193, kobiet 160.

* W dniu 7 (19) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci mezkiej 13, płci żeńskiej 11; *starozakonnych*: płci mezkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 32;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: 4; *starozakonnych*: 2;—**umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 7, płci żenskiej 8; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 2; razem 20.

Ceny targowe.

dnia 7 (19) Kwietnia 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od rs.	Korzec od kop.	Korzec do rs.	Korzec do kop.
Pszenica	11	52	6	50	7	20
Zyto	8	28	4	65	5	17 1/2
Jęczmień	7	20	4	35	4	50
Owies	5	4	2	85	3	15
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	2	16	1	20	1	35

Pud siana od kop. 30—33 1/2. Pud słomy od kop. 25 — 27 1/2.

Dowozy: Pszenicy 857; Żyta 1143; Jęczmienia 2287; Owsa 3439 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 2 kop. 58 do rs. 2 kop. 64.

Garniec „ od rs. — kop. 86 do rs. — kop. 88.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 7 (19) Kwietnia 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		80 3/8
Weksle na Warszawę		80 1/4
„ Peterburg 3 tygodn.		85 7/8
„ „ 3 miesięczny		88
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		81 1/4
Listy Zastawne 4%		67 1/2
Listy Likwidacyjne		57 1/2
Obligacje Skarbowe 4%		67 1/2
Koleje Rosyjskie		84 1/4
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		84 7/8
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78 5/8
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		63
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		60
Nowa pożyczka premjowa 1-em		139 1/2
„ „ „ 2-em		13?
5a Pożyczka Stieglitza		69 3/4
5% Listy Zastawne Ruskie		79 1/4
Żyto na targu „		51 1/4
dto „ dostawę		51 1/4
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 55
„ Hamburg		91 80
„ Paryż		49 55
Pożyczka Narodowa		69 80
5% Metaliki		61 80
Akcje Banku Kredytowego		285 90
Z PARYZA.		
Renta 3%		71 20
Renta Włoska		56 32
Akcje Kredytu Ruchomego		253 75
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		93 1/16

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 2380. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

W zastosowaniu się do art. 44 K. C. ogłasza, iż Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 19 Września (1 Października r. z. na powództwo Amelji Szerszeń wydanym, badanie świadków, celem uznania dymisionowanego żołnierza Jana Szerszeń za znikłego, rozporządził i do wyprowadzenia tego badania, Podsędka Sądu Pokoju w Sokołowie wydelegował.

Warszawa d. 28 Marca (9 Kwietnia) 1869 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
1—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 2388. *Кѣлецкое Губернское Правленіе*

Примѣняясь къ 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, безъ дозволенія подлежащихъ властей Ксендза Валентія Шіевскаго, который по имѣющимся свѣденіямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи шести недѣль со дня настоящаго вызова явился въ ближайшее Полицейское Правленіе Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы, Марта 28 дня 1869 года.
2—3 за Вице Губернатора, Кановоничъ.

N. D. 2389. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Примѣняясь къ 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (6 Мая) 1850 г., вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, безъ дозволенія подлежащихъ властей Іеромонаха Капистрана Лукасевича, который по имѣющимся свѣдѣніямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи шести недѣль со дня настоящаго вызова явился въ ближайшее Полицейское Управленіе Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы, Марта 28 дня 1869 г.
2—3 за Вице-Губернатора, Кановоничъ.

N. D. 2183. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30-го Января с. г. поступило въ оный прошеніе Инженеръ Технолога Каупе о выдачѣ иностранцу Смиту 10-лѣтней привилегіи на новое устройство осей и смазной коробки для подвижнаго состава желѣзныхъ дорогъ.

2—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2184. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 14 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Механика Христіана Буффе о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на новую систему буксированія судовъ.

2—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2185. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 8-го Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Матье о выдачѣ иностранцу Шампонуа 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ снарядахъ и способахъ, служащихъ для извлеченія и очищенія свекловичныхъ соковъ.

2—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2186. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 25-го Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Купчихи Амаліи Піацдо о выдачѣ ей и Статскому Совѣтнику Жеры 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованный толчильный аппаратъ для приготовленія писчебумажной массы.

2—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

N. D. 2187. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 12 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Дворянина Барановскаго о выдачѣ ему и Полковнику Асташеву 3-лѣтней привилегіи на скорострѣльное ружье.

—3 Г. Варшава, 15 Марта 1869 года.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 83.. *Писарь Ловичскаго Мироваго Суда.*

Со смертію:

1. Ивана Левандовскаго, владѣльца недвижимости N. 86 въ м. Вискитки, Гродискаго Уѣзда и

2. Михаила Сплавскаго, владѣльца дома подъ N. 6 въ г. Ловичѣ, открылись наслѣдства, къ устройству коихъ, засѣданіе во 18 (30) число, Іюля мѣсяца 1869 г., съ 10 часовъ утра въ ипотечной канцеляріи Ловичскаго Суда, подъ опасеніемъ просрочки назначаю.

Г. Ловичь, 19 (31) Декабря 1868 года.
Генрихъ Орловскій.

* * *

Pisarz Sądu Pokoju w Łowiczu.

Z powodu śmierci:

1. Jana Lewandowskiego, właściciela nieruchomości Nr. 86 w mieście Wiskitkach, Powieciecie Grodiskim. i

2. Michała Spławskiego, właściciela domu pod Nr. 6 w Łowiczu, otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dzień 18 (30) Lipca 1869 r. o godzinie 10 rano, w Kancelarji Hypotecznej Sądu Pokoju w Łowiczu, pod prekluzją naznaczam.

Łowicz dnia 19 (31) Grudnia 1868 roku.
Henryk Orłowski.

N. D. 386. *Pisarz Sądu Pokoju w Kutnie.*

Po śmierci Hertzika Faltz właściciela nieruchomości w mieście Kutnie pod Nr. 10 lit. A. położonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego termin prekluzyjny na dzień 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r. godzinę 10 z rana oznacza.

Kutno dnia 19 (31) Grudnia 1868 r.
Kobyłecki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2589. *Администрація Табачнаго Дохода.*

Симъ объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 14 (26) числа текущаго Апрѣля мѣсяца и года въ 11 часовъ утра, въ сей Администраціи на улицѣ Лешно въ домѣ подъ N. 706, производиться будутъ торги на продажу за наличныя деньги, конфискованныхъ табачныхъ предметовъ сырыхъ и приготовленныхъ.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 14 (26) b. m Kwietnia i roku o godzinie 11 z rana, odbędzie się w biurze tejże administracji przy ulicy Leszno w domu pod Nr. 706, licytacja na sprzedaż za gotowe pieniądze, skonfiskowanych objektów tabacznych surowych i przysposobionych.

Г. Варшава, 7 (19) Апрѣля 1869 года
Завѣдывающій Администраціею,
1—1 Витковскій.

N. D. 2547. Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 24 Апрѣля (5 Мая) и слѣдующихъ чиселъ 1869 года, въ зданіяхъ ея (на Станціи Желѣзной Дороги Сосновице), продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары, по оцѣнкѣ, на 2,500 руб. сер., а именно: шелковые, шерстяные, бумажные и разные другіе товары.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 23 Kwietnia (5 Maja) i następnych 1869 r., w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 2,500 oszacowane, a mianowicie: jedwabne, bawełniane, wełniane i różne inne towary.

Г. Сосновице, дня 3 Апрѣля 1869 г.
Управляющій Таможнею,
1—3 Синельниковъ.

N. D. 2568. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, że z powodu nie dojścia do skutku w dniu 28 Marca (9 Kwietnia) r. b licytacji na dzierżawę lokalu w domu Szpitalnym przy ulicy Jasnej pod Nr. 1327*b*. na pierwszem piętrze, składającego się z trzech pokoi od frontu, kuchni angielskiej, małej stancyjki na górze i piwnicy, odbędzie się w Szpitalu Dzieciątka Jezus w dniu 14 (26) b. m. i r. o godzinie 11 z rana nowa licytacja głośna in plus na pomienioną dzierżawę, a to od sumy rsr. 250 kop. 10 rocznie; dzierżawa lokalu trwać ma do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1871 r. Bliższa wiadomość powziętą być może w Kancelarji Szpitalnej każdodziennie z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 5 (17) Kwietnia 1869 r.
Prezydujący, L. Mianowski.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala,
1—2 Mucharski.

N. D. 2599. На сборномъ пунктѣ на Прагѣ, въ квартирѣ Подполковника Молчанова, по случаю выѣзда, производиться ежедневно отъ 10 часовъ утра до 7 часовъ вечера, продажа по самымъ дешевымъ цѣнамъ, мебели, посуды, хрусталю, разныхъ мѣлкихъ вещей, варенья и конской сбруи. 1—1

N. D. 2590. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: fortepian palisandrowy, zegar brązowy, żerandol lustro, 4 srebrne lichtarze i różne meble, w dniu 16 (28) b. m. 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 1813 przy ulicy Franciszkańskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 2 (14) Kwietnia 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 2570. *Sekwestrator Powiatu Gostyńskiego.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 2 (14) Maja r. b. w mieście Gombinie o godzinie 10 z rana będą się sprzedawać przez publiczną licytację konie cugowe, inwentarz żywy i powóz, zajęte w majątku Strzemeszna na rzecz zaległych podatków skarbowych.

Gostynin d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
1—1 Registrator Kolegjalny, Borzęcki.

N. D. 2569. *Sekwestrator Powiatu Gostyńskiego.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. w mieście Gostyninie o godzinie 10 z rana będą się sprzedawać przez publiczną licytację konie cugowe, powóz, inwentarz żywy, różnego rodzaju meble i dystylacyjny aparat ze wszystkiemi miedzianemi przyrządami, zajęte w majątku Ciechomice na rzecz zaległych podatków i innych skarbowych należności.

Gostynin d. 1 (13) Kwietnia 1869 r.
1—1 Regiestrator Kolegjalny, Borzęcki.

N. D. 2588. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Krukowskiego, pułkownika korpusu topografów, w Warszawie pod Nr. 1103 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljana Czajkowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rubli srebrem 5,000 z procentem 5% od dnia 24 Czerwca 1864 r. i kosztów od Ludwiki Zdzynickiej panny pełnoletniej, obywatelki, właścicielki nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 273 i 274 położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 23 Czerwca (5 Lipca) 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie, przy ulicy Moskiewskiej pod Nr. 273/4, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 1 kopiejek 35, w cyrkule policyjnym i administracyjnym XII, pod Okręgiem Sądu Pokoju Wydziału IV w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki Zdzynickiej panny pełnoletniej należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około 52,000 łokci kwadr. gruntu zawierająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa deskami szalowany gontami kryty, jeden komin murowany mający.
2. Oficyna z drzewa gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
3. Oficyna z drzewa gontami kryta, o 2-ch kominach murowanych.
4. Zabudowanko z drzewa deskami kryte mieszczące w sobie 6 komórek.
5. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, z kominem murowanym.
6. Chlewek z drzewa gontami kryty.
7. Obórka i stajenka z drzewa gontami kryta.
8. Podwórze niebrukowane.
9. Studnia z pompą i wachadłem drewnianem, balami nakryta.

W podwórzu tem, znajduje się kilka drzew dzikich i bzu.

10. Ogród warzywny i owocowy, zawierający kilkaset sztuk różnych drzew owocowych rodzajnych, bzu ogrodowego, oraz krzewów agrestu, porzeczek, malin i t. p., w ogrodzie tym, znajduje się altana z łat, dzikiem winem i bzem obsadzona.

W nieruchomości tej jest 10 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego sama egzekwowana właścicielka Ludwika Zdzynicka panna pełnoletnia, dwa lokale zajmuje.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Czajkowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 lit. a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV, w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 3 (15) Lipca 1867 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostały.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, d. 18 (30) Września 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljan Czajkowski, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 17 (29) Lipca 1867 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 17 (29) Lipca 1867 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Września, 2 (14) Października i 16 (28) Października 1867 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych. Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 16 (28) Października 1867 roku zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na d. 13 (25) Listopada 1867 r. wyznaczył, w którym to terminie rzeczona nieruchomość przygotowawczo Patronowi Czajkowskiemu za sumę rs. 3,000 przysądzoną została. Następnie Trybunał wyrokiem w tym samym dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia na d. 19 (31) Stycznia 1868 r. wyznaczył, który z powodu zaszłych sporów spełzł bezskutecznie. Po oddaleniu tych sporów wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 10 (22) Stycznia 1868 r. i sporządzeniu taksy, termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości, wyrokiem Trybunału dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, lecz i ten termin z powodu sporów przed Senat wyniesionych odbytym być nie mógł. Następnie po oddaleniu tych sporów wyrokiem d. 17 (29) i 18 (30) Października 1868 r. zapadłym, Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie Jana Krukowskiego d. 29 Października (10 Listopada) 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 273/4 na Pradze przy Warszawie położonej na dzień 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie wyznaczył, a licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 8,723 k. 38, jako $2/3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa, d. 30 Paźd. (11 List.) 1868 r.
Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu że termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 273/4 na Pradze przy Warszawie położonej na d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1868/9 r. oznaczony, dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokiem d. 25 Lutego (9 Marca) r. b. szacunek tejże nieruchomości przez biegłych: Henryka Muklanowicza, Józefa Sikorskiego i Bernarda Greffkowicza, w taksie przez nich w d. 12 (24) Lutego 1868 r. rozpoczętej, a w d. 10 (22) Kwietnia t. r. na rs. 13,085 kop. 7 oznaczony o $1/4$ część czyli do sumy rs. 9,813 kop. $78\frac{1}{2}$ obniżył, stanowiąc że stanowcza licytacja nieruchomości pomienionej ma się rozpocząć od $2/3$ części tego obniżonego szacunku czyli od rs. 6,542 kop. $52\frac{1}{3}$, następnym zaś wyrokiem na ilację w d. 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. zapadłym, termin nowy do ostatecznego przysądzenia pomienionej nieruchomości Nr. 273/4 na Pradze przy Warszawie położonej na d. 8 (20) Maja 1869 r. godz. 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. a licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 6,542 k. $52\frac{1}{3}$, jako $2/3$ części szacunku wyrokiem Trybunała wyżej z daty powołanym obniżonego

Warszawa, d. 31 Marca (12 Kwiet.) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 2585. Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 28 Grudnia (9 Stycznia) 1867/8 r. między Berkiem Klejn handlującym, w mieście Łowiczu Gubernji Warszawskiej zamieszkałym, jako nabywcą praw Antoniemu Krzywańskiemu, a następnie Krzysztofowi Cegłowskiemu i dalej Aleksandrowi Karmańskiemu służących, przez Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 233 zamieszkałego, działającym z jednej, a Krzysztofem Cegłowskim majstrem proresji zduńskiej, w mieście Skierniewicach Gubernji Warszawskiej zamieszkałym, w imieniu własnem, oraz jako ojcem głównym i naturalnym opiekunem nieletnich Władysława Marcjanny i Antoniny, z niegdy Walerją z Krzywańskich w małżeństwie spłodzonych dzieci działającym, tudzież Walentym Chryniewieckim obywatelem, również w Skierniewicach Gubernji Warszawskiej zamieszkałym, jako powyższych nieletnich opiekunem przydanym i Aleksandrem Cegłowskim majstrem zduńskim, dawniej pod Nr. 848, obecnie pod Nr. 1011 w Warszawie zamieszkałym, pozwanymi z drugiej strony zapadłym, dział nieruchomości w mieście Skierniewicach Gubernji Warszawskiej, pod juryzdykcją Sądu Pokoju w Rawie, dawniej pod Nr. 98, obecnie pod Nr. 151 położonej, nakazanym został, a gdy biegli do tej czynności mianowani niepodzielność w naturze zaopinjowali i opinja ich wraz z taksą wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 26 Grudnia (7 Stycznia) 1867/8 r. zatwierdzoną została, przeto w dalszem postępowaniu działowem wystawia się na sprzedaż

NIERUCHOMOŚĆ,

dawniej pod N. 98, obecnie pod N. 151 w mieście Skierniewicach Gubernji Warszawskiej, pod juryzdykcją Sądu Pokoju w Rawie przy placu publicznym Rynek zwanym, położona, przez biegłych przysięgłych na rsr. 287 oszacowana, którą składają:

1. Dom z drzewa w węgieł postawiony gontami kryty, w którym mieszczą się kramnice.
2. Stajenka z drwalnią i obórką z drzewa, w słupy z dachem jednookapowym pod gontami.
3. Plac na którym te budowle stoją, wynoszący łokci kwadr. 1035 z parkanem.

Nieruchomość tę posiadają niepodzielnie osoby w komparycji wymienione, nieruchomość ta tytułu własności hypotecznie uregulowanego nie ma i księga wieczysta nie jest założona,

Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie do akt sprzedaży złożonej. Sprzedaż odbywać się będzie w Trybunale Cywilnym w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed W-ym Sadkowskim Asesorem w Wydziale II tegoż Trybunału, który po odbyciu w dniu 4 (16) Marca 1869 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, wyznaczył termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz przygotowawczego przysądzenia na dzień 12 (24) Maja 1869 roku godzinę $9^3/_4$ z rana.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 287 na monetę srebrną lub bilety bankowe. Vadium złożyć należy w ilości rsr. 230 monetą srebrną lub biletami bankowemi. Taksę i warunki, przejrzeć można tak w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II, jako też w mieszkaniu popierającego sprzedaż Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie przy ulicy Mostowej pod Nr. 233 zamieszkałego.

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwiet.) 1869 r.

S. Kozarzewski, Patron.

N. D. 2594. Podpisany Patron w mieście Łomży zamieszkały, działający w imieniu i na rzecz Marji z Kokoszków żony Dawida Schejnmana ogłasza:

Iż wyrokiem Trybunału w Łomży na dniu 24 Lipca (5 Sierpnia) 1868 r. zapadłym przeciwko Sukcesorom po Róchli vel Rozalji Kokoszkowej pozostałym, jako to: Michlowi Kokoszce w imieniu własnem, oraz jako ojcu i opiekunowi nieletnich: Herszka, Chaima, Zelka, Arona, synów, oraz Chai, Penty, Estery, córek, z niegdy Róchlą vel Rozalją z Hantowerów spłodzonych nieletnich dzieci, tudzież Salomonowi vel Szlomie Kokoszce pełnoletniemu, wreszcie Kiwie Jakobiemu powyższych nieletnich przydanemu opiekunowi, w mieście Łomży zamieszkałym, postanowiony został podział nieruchomości w mieście Łomży Nr. 223 i 224 przy ulicy Nowy Rynek położonej.

Po uznaniu przez biegłych niemożności podziału tej nieruchomości w naturze, po oszacowaniu onej, oraz po zatwierdzeniu oszacowania, nakazaną została sprzedaż tej nieruchomości, przez publiczną licytację przed W-ym Włockim delegowanym Sędzią Trybunału, a następnie po odbyciu publikacji warunków i przygotowawczego przysądzenia za sumę rsr. 4,471, termin do stanowczego przysądzenia tej nieruchomości wyznaczony został na audjencji Trybunała w Łomży na dzień 18 (30) Kwietnia r. b. godzinę 3 z południa.

Nieruchomość ta składaa się:

1. Z placu na którym stoją budowle, łokci kwadr 1779 zawierającego.
2. Z domu frontowego przy Nowym Rynku z cegły murowanego o 1 piętrze.
3. Z oficyny w dziedzincu z tymże domem połączonej, murowanej, o 1 piętrze i suterenie.
4. Z chlewka z kloakami drewnianemi.
5. Z kuczki z dachem otwieranym.
6. Z chlewka drewnianego.
7. Ze stajni, wozowni i drwalni murowanej dachówką krytej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,471.

Łomża dnia 1 (13) Kwietnia 1869 roku.

M. Sankowski.

N. D. 2576. Na żądanie Sukcesorki pełnoletniej w dniu 10 (22) Kwietnia r. b. 1869, zaczynając o godzinie trzeciej po południu, w Warszawie w domu pod Nr. 2223 przy ulicy Pokornej, ruchomości składające się z zegarka złotego z łańcuszkiem, futer, garderoby męzkiej, mebli i różnych sprzętów gospodarskich, do spadku po Franciszku Kozłowskim pozostałego należących, w miejscu otwarcia tegoż spadku przedemną podpisanym Rejentem, przez publiczną licytację sprzedawanemi będą.

Wincenty Helcman.

N. D. 2595. W dniu 9 (21) Kwietnia r. b. o godzinie 2 w południe w Przedmieściu Pradze przy Warszawie na targu Koński zwanym, w dniu 11 (23) t. m. i r. o godzinie 11 z rana w Warszawie na Grzybowie i 15 (27) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe także na Grzybowie, rozmaite ruchomości machoniowe, jesionowe i fortepian.

1–1 *Skierkowski*, Komornik.

N. D. 2575. W dniu 9 (21) Kwietnia o godzinie 10 rano na placu Krasińskich; w dniu 11 (23) Kwietnia t. r. na targu Grzybów o godzinie 10 rano, a na placu Krasińskich o godzinie 12 w południe, w egzekucji Sądowej zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe i palisandrowe, rądle miedziane, dywany, garderoba męzka, lustra, zegary i t. p. przedmiota, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

1—1 *M. Magnuski* Komornik.

E d y k t.

N. D. 2306. Ces. Kr. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż na prośbę Julji, Feliksa i Jana Kwiatkowskich z dnia 9 Stycznia 1869 r. do L. 415 postępowanie o uznanie Antoniego Kwiatkowskiego za zmarłego, celem pertraktacji spadkowej po nim dozwolono, w skutek czego, Antoniemu Kwiatkowskiemu ze życia i miejsca pobytu niewiadomemu, któren w powstaniu polskim na dniu 16 lub 17 Sierpnia 1863 r. w bitwie pod Ibramowicami przy Proszowie w Królestwie Polskiem zginąć miał; ustanowiony został Kuratorem p. Dr. Geissler z zastępstwem p. Dr. Koreckiego i wzywa się Antoniego Kwiatkowskiego i wszystkich którzyby o życiu lub okolicznościach jego śmierci wiadomość mieli, by o tem tutejszemu Ces. Kr. Sądowi Krajowemu lub Kuratorowi w przeciągu roku od ogłoszenia tego edyktu doniešli, w razie przeciwnym, Ces. Kr. Sąd Krajowy do uznania Antoniego Kwiatkowskiego za zmarłego przystąpi.

Kraków d. 23 Lutego 1869 r.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 2477. Niżej podpisany wydał **Szmulowi Silberkasten** stempel na kop. 15 z podpisem in blanco, z którego tenże właściwie niezużytkował i jak twierdzi, takowy **zagubił,** ażeby w przyszłości jakaś fałszywa pretensja się nie okazała, **ostrzegam** przeto, aby nikt rewersu na mnie na podobnym stemplu wystawionego nie **nabywał,** gdyż żadnych rewersów na stemplach nie wystawiałem i wystawiać nie będę, a nawet tenże Silberkasten piśmiennie pod dniem 10 Kwietnia 1869 r. przed Komisarzem Policji Cyrkułu 7 zeznał, że stempel powyższy zagubił, i że niema do mnie żadnej pretensji.

Warszawa d. 14 Kwietnia 1869 r.

3–3—4141 Wincenty Moczyński.

N. D. 1954. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Dowód Banku** wydany za Nr. 28,523 przypadkowo zaginął.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od d. 20 Kwietnia 1869 r, to jest od daty ostatniego ogłoszenia, zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikat biletu wydany zostanie osobie, której nazwisko zapisane w księgach Bankowych. 3—3–1093

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 2466.

MY ALEXANDER II.

Cesarz Wszech Rosji Król Polski

& & &

wiadomo czynimy że:

Sąd Kryminalny w Warszawie.

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Wydział II.

Obecni:

Onyszkiewicz Sęd. Pr. Działo się w Warsza-
Kozicki Sędzia. wie na posiedzeniu Są-
Nowakowski Asesor. du Kryminalnego, dnia
Fejlert Podprokurat. 11 (23) Lutego 1869
(podp.) Anyszkiewicz. roku.
(—) Karwadzki, za Podpisarza.

W sprawach połączonych przeciwko:

1. Michałowi v. Michlowi Lejbie Perl, lat 38 obecnie liczącemu, starozakonnemu, dawniej w mieście Kaliszu zamieszkałemu, obecnie w mieście Wrocławiu Królestwie Pruskiem przebywającemu, o samowolne wydalenie się z kraju i przyjęcie poddaństwa w obcem państwie.

2. Karolowi Lorencowi dwóch imion, lat 27, i

3. Fryderykowi Wilhelmowi dwóch imion, lat 24 obecnie liczącemu, Bekerom braciom, ewangelikom, ostatecznie przy rodzicach w mieście Łodzi zamieszkałym.

4. Ruchli Feltzer, obecnie lat 23 liczącej, starozakonnej, niezamężnej, ostatnio w mieście Slesinie, Powiecie Konińskim zamieszkałej.

5. Józefowi Ulbrych obecnie lat 26 liczącemu, katolikowi, czeladnikowi tkackiemu, czytać i pisać umiejącemu, ostatnio w mieście Łodzi zamieszkałemu.

6. Albertowi Lamert lat 23 obecnie liczącemu, katolikowi, czeladnikowi szewckiemu, ostatecznie w mieście Łodzi zamieszkałemu.

7. Karolowi Henrykowi Wilhelmowi 3-ch imion Bekmanowi, obecnie lat 36 liczącemu, ewangielikowi, fabrykantowi Rudy, czytać i pisać umiejącemu, ostatnio w mieście Łodzi zamieszkałemu.

8. Mandzie v. Manuelowi Szurek lat 33 nateraz liczącemu, wyznania mojżeszowego, krawcowi, ostatnio w mieście Koninie zamieszkałemu.

9. Salomonowi Szurek obecnie lat 36 liczącemu, wyznania mojżeszowego, krawcowi, ostatecznie w mieście Koninie zamieszkałemu.

10. Gilti Żółtej lat 27 obecnie liczącej, żonie krawca, ostatnio w mieście Slesinie, Powiecie Konińskim zamieszkałej, bez oświaty.

11. Abrahamowi Fiszlowi 2-ch imion Szpiro, nateraz lat 46 liczącemu, starozakonnemu, wyrobnikowi, ostatnio w mieście Brzezinach (Breziny) Powiecie Rawskim zamieszkałemu.

12. Konradowi Henrykowi 2-ch imion Krantz, lat 25 obecnie liczącemu, ewangielikowi, czeladnikowi tkackiemu, ostatecznie w mieście Łodzi zamieszkałemu.

Wszystkim o samowolne opuszczenie kraju bez pozwolenia rządu obwinionym, przez Patrona Edwarda Kowalskiego bronionym, bez ustnego przymówienia, pod wyrok I-ej Instancji przychodzącym.

Po jawnem przywołaniu sprawy, przedstawieniu stanu jej przez Referenta, wysłuchaniu obrony i wniosków Prokuratora Królewskiego (Podprokuratora Eberta) zgodnie z temiż.

Sąd Kryminalny w Warszawie.

Zważywszy:

że jak śledztwo wykazuje: wyżej wymienione osoby w liczbie 12-stu samowolnie bez pozwolenia Rządu, opuściły kraj tutejszy, mianowicie zaś: Michał v. Michel Lejb Perl wraz z rodziną swą, za paszportem legalnym w miesiącu Kwietniu 1860 r. z miasta Kalisza wydaliwszy się do Prus, do kraju tutejszego nie powrócił, lecz przebywa w mieście Wrocławiu Królestwie Pruskiem, gdzie przyjął poddaństwo, 2. Karol Lorenc Beker, i 3. Fryderyk Wilhelm Beker, obaj w r. 1864 z m. Łodzi; 4. Felcer z m. Slesina w roku 1865, 5. Józef Ulbrych z miasta Łodzi w r. 1861, 6. Albert Lamert z miasta Łodzi w miesiącu Kwietniu 1863 r., 7. Karol Henryk Wilhelm Bekman z miasta Łodzi w r. 1857, 8. Mande v. Manwel Szurek i 9. Salomon Szurek w r. 1852, obaj z miasta Konina; 10. Gitla z Rachwalskich Żółta z miasta Slesina w Sierpniu 1865 r., 11. Abraham Fiszer Szpiro z miasta Brzeziny w r. 1865 i 12. Konrad Henryk Krantz z familją z miasta Łodzi w roku 1855 zbiegli i zagranicą przebywają, czynione zaś przez władze policyjne po nich wezwania o powrócenie do kraju w terminie 6 tygodniowym, nie odniosły skutku, dla tego w myśl art. 2 Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. osiągnięty został zupełny dowód, co do nieobecności ich w kraju tutejszym.

zważywszy dalej:

że w skutek zezwolenia JW. Namiestnika Królestwa na dalsze przeciw wyżej wymienionym osobom postępowanie, Sąd Kryminalny w zastosowaniu się do art. 5, 6 i 7, powołanego wyżej Ukazu, oraz w wykonaniu art. 1 i 2 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Października 1856 r. uczynił trzykrotne w Dzienniku Warszawskim z przerwami trzytygodniowemi w Nr. 239, 255 i 273 z r. 1867 r. a jednorazowe w Dziennikach Gubernjalnych wezwania: aby bracia Bekerowie, Lamert, Bekman i Krantz w niewiadomych miejscach przebywający, w ciągu roku jednego, zaś inni za granicą w obrębie Europy znajdujący się, w ciągu 6 miesięcy od daty ostatniego w Dzienniku Warszawskim obwieszczenia, pod skutkami w art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożonemi, do kraju powrócili i o powrocie swoim osobiście, bądź za pośrednictwem władzy policyjnej, Sąd Kryminalny zawiadomili, lub też, iżby w ciągu tegoż czasu donieśli o przyczynach usprawiedliwiających niemożność powrotu do kraju.

zważywszy następnie:

że skoro i powyższe przez Sąd Kryminalny naznaczone termina bezskutecznie upłynęły, gdyż z wezwanych żaden dotąd do kraju nie wrócił, ani też powodów niepowrócenia i dalszego za granicą przebywania, nie złożył, w takiem przeto położeniu, podsądnych za samowolne opuszczenie kraju bez pozwolenia Rządu, a nadto Michała v. Michla Lejbę Perl i za przyjęcie poddaństwa w obcem państwie, tegoż z art. 339 K. K. G. i P. a innych z art. 340 PP. karą odpowiednią dotknąć należy.

zważywszy w końcu:

że koszta sądowe z przepisu § 615 O. K. P. umorzyć wypada.

Z tych zasad:

Sąd Kryminalny w Warszawie:

1. Michała Lejbę Perla za samowolne opuszczenie kraju i przyjęcie Pruskiego poddaństwa z mocy art. 339 K. K.G. i P. oraz art. 10 Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Października 1856 r. a 2. Karola Lorenca Bekera, 3. Fryderyka Wilhelma Bekera, 4. Ruchlę Feltzer, 5. Józefa Ulbrycha, 6. Alberta Lamerta, 7. Karola Henryka Wilhelma Bekmana, 8. Mandy v. Manuela Szurka, 9. Salomona Szurka, 10. Gitlę Żołtą, 11. Abrahama Fiszla Szpiro, i 12. Konrada Henryka Krantza za samowolne opuszczenie kraju bez pozwolenia Rządu z art. 340 K. K. G. i P. oraz powołanych wyżej Ukazu i Postanowienia, na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z Państwa wygranie skazuje. Ostrzega ich przytem: że wrazie powrotu do kraju po prawomocności wyroku, na osiedlenie w Syberji zesłani zostaną.

Koszta umarza.

Mocą wyroku w I. Instancji wydanego.

(podp.) J. Onyszkiewicz.

(—) Karwacki.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

(podp.) J. Onyszkiewich.

(—) Karwacki.

Sąd Kryminalny nadto zastrzega, iż skazanym służy jeszcze termin trzechmiesięczny do usprawiedliwienia się, a temsamem i do odwołania się do Sądu wyższego, w której to drodze zasady usprawiedliwiające ich nieobecność przez Sąd wyższej Instancji przyjęte być mogą.

Za zgodność świadczę.

Podpisarz Sądu Kryminalnego w Warszawie,

Rębalski.

N. D. 2472. *Главное Общество Россійскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Совѣтъ Управленія Главнаго Общества Російскихъ желѣзныхъ дорогъ приглашаетъ Гг. Акціонеровъ Главнаго Общества въ Общее Собраніе обыкновенное и чрезвычайное, имѣющее быть въ четвергъ 15 (27) Мая с. г. въ 1 ч. по полудни въ С.-Петербургѣ, въ томъ мѣстѣ, которое означено будетъ на билетахъ для входа въ собраніе.

По Уставу 3 Ноября 1861 г., общее собраніе составляется изъ акціонеровъ имѣющихъ не менѣе 40 акцій.

Никто не можетъ заступить мѣсто акціонера, если онъ самъ не членъ общаго собранія и не имѣетъ на сей предметъ надлежащаго уполномочья.

Акціонеры, для полученія права присутствовать въ общемъ Собраніи, обязаны представить акціи свои или же свидѣтельства о депозитѣ принадлежащихъ имъ акцій въ Государственномъ Банкѣ или въ другихъ Государственныхъ учрежденіяхъ или присутственныхъ мѣстахъ до 5 (17) Мая включительно.

въ С. Петербургѣ въ Правленіе Общества.

въ Парижѣ въ Контору Общества Движимаго Кредита.

въ Лондонѣ въ Контору Братьевъ Берингъ и К°.

въ Амстердамѣ въ Контору Гг. Гопе и К°.

въ Берлинѣ въ Контору Мендельсонъ и К°.

Г. Акціонеры жительствующіе въ Москвѣ и желающіе участвовать въ собраніи, могутъ, для избѣжанія перевозки своихъ акцій въ Петербургъ, внести оныя въ Московскую Контору Государственнаго Банка, и представить въ Правленіе Общества депозитные свидѣтельства.

Дивидендныя акціи, выданныя взамѣнъ вышедшихъ въ тиражъ, также даютъ право на присутствованіе въ собраніи, наравнѣ съ акціями непогашенными.

Всякому акціонеру, представившему на этотъ предметъ акціи свои, выдается билетъ для входа въ общее собраніе; билетъ этотъ имянной и выдается на одно лице, съ означеніемъ количества представленныхъ акцій.

На основаніи § 48 Устава, каждыя 40 акцій даютъ право на одинъ голосъ: никто изъ акціонеровъ не можетъ, какъ по собственнымъ акціямъ, такъ и по акціямъ довѣреннымъ ему отъ другихъ акціонеровъ, соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ.

Билетъ для входа въ общее собраніе можетъ быть переданъ, по надписи на немъ, и другому лицу, участвующему въ собраніи, но согласно § 48 Устава, какъ выше сказано, никто изъ акціонеровъ не можетъ соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 часовъ.

Общему собранію, въ качествѣ собранія обыкновеннаго, ежегоднаго, будетъ представленъ отчетъ Совѣта Управленія о всѣхъ дѣйствіяхъ Общества, о положеніи его предпріятія и о приходѣ и расходѣ суммъ за 1868 годъ.

Въ качествѣ собранія чрезвычайнаго, ему представленъ будетъ проэктъ положенія объ утраченныхъ, похищенныхъ или истребленныхъ купонахъ, акціяхъ и облигаціяхъ имянныхъ и безъимянныхъ, въ дополненіе § 54 Устава.

Собраніе должно посему имѣть составъ опредѣленный въ § 40 Устава (*).

Гг. Акціонеры, желающіе предварительно ознакомиться съ упомянутымъ проэктомъ, могутъ, при представленіи въ Управленіе Общества въ С. Петербургѣ, акцій для присутствованія въ собраніи, получить отлитографированные экземпляры проэкта.

Въ заключеніе Совѣтъ покорнѣйше проситъ Гг. Акціонеровъ, которые желали бы сдѣлать какія либо, для пользы компаніи, предложенія, представить таковыя въ Совѣтъ, на основаніи ст. 2183, части 1 Т. X. Св. Зак. Гражд., по крайней мѣрѣ за 15 дней до общаго собранія.

Денежный отчетъ вмѣстѣ съ книгами и другими документами, открыты будутъ, для предварительнаго разсмотрѣнія акціонеровъ съ 8 (20) Мая, ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней отъ 2 до 5 ч. по полудни, въ Управленіи Общества помѣщающемся въ С.-Петербургѣ въ Большой Итальянской улицѣ, послѣ пассажа, въ домѣ N. 7.

(*) Въ § 40 Устава сказано: Для постановленія рѣшеній по займамъ, по дополненіямъ Устава или по измѣненіямъ онаго, въ общемъ собраніи должны быть представители по крайней мѣрѣ $1/10$ части выпущенныхъ акцій, приговоры же постановляются большинствомъ $2/3$ голосовъ, членовъ же въ собраніи должно быть не менѣе 40.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2545. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что 28 Апрѣля (10 Мая) с. г., въ залѣ присутствія сего Правленія, будутъ производиться торги на продажу 3-хъ полуховныхъ домовъ подъ NN. 6, 92 и 99 въ г. Люблинѣ.

Торги будутъ производиться изустно и порознь на продажу каждаго дома отъ оцѣночныхъ суммъ, именно:

Дома подъ N. 6, отъ суммы 18,480 руб.

Дома подъ N. 92, отъ суммы 12,690 руб. 30 коп.

Дома подъ N. 99, отъ суммы 3,700 руб.

Дозволяется однако неявившимся къ торгамъ лицамъ представлять на руки Секреталя присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ дня назначеннаго для торговъ объявленіи въ запечатанныхъ пакетахъ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства по прилагаемой у сего формѣ безъ подчистокъ и поправокъ, особо для каждой недвижимости, конверты съ объявленіями будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга. Желающіе участвовать въ торгахъ должны представитъ, а неприсутствующіе приложить къ объявленіямъ, документы о внесенномъ ими въ Губернское или Окружное казначейство залогѣ, равняющимся $1/10$ части оцѣночной суммы наличными деньгами, ликвидаціонными листами или иными Государственными Имперіи и Царства бумагами, равно закладными листами Земскаго кредитнаго Общества, по нарицательной ихъ цѣнѣ съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами.

Уплата денегъ казнѣ покупщиками за пріобрѣтенныя недвижимости производится слѣдующимъ образомъ.

а) $1/3$ часть оцѣночной суммы покупщикъ обязанъ внести въ Люблинское Губернское Казначейство наличными деньгами ликвидаціонными листами, или другими Государственными бумагами съ принадлежащими къ нимъ за истекшее время купонами, по курсу на Варшавской биржѣ въ день платежа, не позже 30 дней по извѣщеніи его объ утвержденіи торговъ.

б) Остальную затѣмъ часть предложенной на торгахъ суммы, покупщикъ обязанъ одновременно съ устройствомъ ипотеки пріобрѣтенной имъ недвижимости, обеспечить внесеніемъ въ II й Отдѣлъ Ипотечной книги, на первое мѣсто передъ прочими долгами, и отъ этой суммы со времени вступленія во владѣніе пріобрѣтенной недвижимости уплачивать ежегодно въ казначейство 5% роста и 2% на погашеніе капитала, въ два полугодовые срока, въ Іюнѣ и Декабрѣ каждаго года впередъ, безъ особыхъ требованіи со стороны казны, подъ опасеніемъ до окончательной уплаты этаго долга, взысканія онаго арминистративнымъ порядкомъ. Покупщикъ вступаетъ во владѣніе пріобрѣтенною недвижимостью съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. съ того затѣмъ времени принадлежатъ къ нему всѣ доходы съ этой недвижимости, изъ коей обязанъ уплачивать подати и нести повинности, какъ нынѣшнія такъ и впредь могущія быть установленными; со дня же подписи торговаго дротокола покупщикомъ, всѣ могущія произойти убыли или прибыли отъ разныхъ не ожиданныхъ или непредвиденныхъ случаевъ, или происшествій, въ пріобрѣтенной недвижимости, падаютъ на покупщика.

Прочія подробныя условія для упомянутой продажи и описаніе продающихся недвижимостей, могутъ быть пересматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія, ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней, съ 8 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, о состояніи же продаваемыхъ домовъ, каждый можетъ узнать на мѣстѣ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 28 Мар. (9 Апрѣля) 1869 г. за N. 851 о имѣющихъ производиться торгахъ на продажу недвижимости принадлежавшей (поименовать прежняго владѣльца) (при улицѣ такой то подъ N.) въ г. Люблинѣ симъ заявляю, что обязуюсь купить означенную недвижимость за сумму (писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ условій предписанныхъ для этой продажи. На представленный временный залогъ въ суммѣ (писать цифрами и прописью) прилагаю квитанцію, (такого то) казначейства. Настоящее объявленіе писано (такого то числа, мца и года) подписать четко имя и фамилію проживаю (указать мѣсто жительства)

Г. Люблинъ, 28 Марта (9 Апрѣля) 1869 г.

Асесоръ, Шмидтъ.

1—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 2424. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Г. Министра Финансовъ отъ 8 Февраля сего года за N. 83, послѣ упраздненія, согласно ходатайству Сувалкскаго Губернскаго Начальства, искуственнаго разведенія рыбъ въ Вигерскихъ озерахъ, находящихся въ Сувалкской Губерніи и уѣздѣ, въ присутствіи онаго будутъ производиться 16 (28) Мая текущаго года изустные торги на отдачу въ 12-лѣтнее арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. по тоже число 1881 г. рыбной ловли на Вигерскихъ озерахъ съ правомъ ловли рыбы называемой сѣя, вмѣстѣ съ усадьбою и строеніями, существующими при заведеніи искуственнаго разведенія въ этихъ озерахъ рыбъ, отъ годовой арендной платы по 1,200 р. въ годъ на общихъ правилахъ о рыбной ловлѣ, съ тѣмъ, что взявшій сіи озера въ аренду будетъ имѣтъ право ловить сѣю ежегодно въ такомъ только количествѣ, какое Губернскимъ Правленіемъ будетъ опредѣлено, а равно что.

а) Каждый изъ желающихъ участвовать въ торгахъ долженъ представить свидѣтельство мѣстнаго Уѣзднаго Начальника о зажиточности своей и исправности въ исполненіи казенныхъ повинностей согласно постановленію Намѣстника отъ 24 Января 1818 г.

б) Соискатели обязаны представить залогъ (vadium) въ размѣрѣ ¼ части суммы объявленной къ торгамъ.

в) Такъ какъ приторговавшій статью эту немедленно будетъ введенъ во владѣніе оною, то тотчасъ послѣ торговъ обязанъ представить залогъ, равняющійся объявленному имъ годичному платежу, арендная дохода въ наличныхъ деньгахъ, ликвидаціонныхъ листахъ или другихъ процентныхъ бумагахъ, приглашаемыхъ въ залоги; арендныя же деньги за первое полугодіе долженъ уплатить тотчасъ.

Г. Сувалки, Марта 28 дня 1869 г.

Управляющій Отдѣленіемъ,

2—3 Асесоръ, Грабовскій.

N. D. 2239. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его, 16 (28) Апрѣля 1869 года имѣютъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 по тоже число 1872 года арендное содержніе имѣнія Влощовице расположеннаго въ Стопницкомъ Уѣздѣ, принадлежащаго къ Краковскому Духовенству. Торги на это имѣніе начнутся (in plus) отъ суммы 562 р. 50 к. въ годъ. Условія къ симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами, равняющимися ¼ части означенной суммы и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній. При чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явится хотя и одно лице и предложитъ выгодную для казны цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 19 Марта 1869 года.

3—3 Дѣлопроизводитель, Рутковскій.

N. D. 2240. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его, 16 (28) Апрѣля 1869 года имѣютъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 по тоже число 1870 г., фольварка Надоле съ принадлежащими къ нему оброчными статьями, расположеннаго въ Стопницкомъ Уѣздѣ. Торги на это имѣніе начнутся (in plus), отъ суммы 300 руб. Условія къ симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами равняющимися ¼ части означенной суммы и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній; при чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явится хотя и одно лице и предложитъ выгодную для казны цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 19 Мерта 1869 года.

3—3 Дѣлопроизводитель, Рутковскій.

N. D. 2421. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

Въ Военно-Окружномъ Совѣтѣ Варшавскаго Военнаго Округа будетъ произведенъ 8 (20) Мая 1869 г. торгъ, безъ переторжки, на поставку въ Ивангородскую и Брестъ-Литовскую крѣпости свинца.

Торгъ будетъ производиться отдѣльно въ Ивангородъ и отдѣльно въ Брестъ-Литовскъ, на прилагаемыхъ при семъ условіяхъ.

Подрядчикъ долженъ исполнить поставку свинца на точномъ основаніи сказанныхъ условій.

Утвержденіе послѣднихъ цѣнъ, оставшихся на торгу будетъ зависить отъ Военнаго Совѣта, съ тѣмъ, что если предложенныя цѣны на свинецъ будутъ признаны для казны не выгодными, то лицо, удержавшее за собою поставку, не должно имѣть на отказъ никакой претензіи къ казнѣ.

Для обезпеченія казны по исправной поставкѣ, предъ начатіемъ изустныхъ торговъ, долженъ быть представленъ залогъ на поставку свинца въ Ивангородъ 5,000 р., а въ Брестъ-Литовскъ 15,000 р., всего 20,000 руб. По окончаніи же торговъ залогъ долженъ быть представленъ согласно § 8 условій въ 20%, отъ суммы предложенной на поставку свинца.

Торгъ будетъ произведенъ изустный, съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій, но присылка означенныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустномъ торгу, воспрещается и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица, желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему не позже 11 часовъ утра назначеннаго дня, представить при прошеніи, на узаконенной гербовой бумагѣ, документы о своемъ званіи и залоги въ обезпеченіе неустойки.

Запечатанныя объявленія должны быть поданы лично или присланы по почтѣ съ такимъ разсчетомъ, чтобы поступили въ Военно-Окружный Совѣтъ Варшавскаго Округа не позже 11 часовъ утра, въ день назначенный для торга.

Запечатанныя объявленія, должны заключать въ себѣ: 1. Согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи объявленныхъ условій безъ перемѣны; 2. Цѣны съ пуда свинца. Цѣны должны быть написаны прописью, а не цыфрами, и безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ или съ оговорками объ нихъ. Въ цѣнахъ недопускается другихъ дробей кромѣ ¾, ½, ¼, ⅛ 1/16 к. сер., 3 Мѣсто пребыванія-званіе, имя и фамилію лица, мѣсяцъ и число когда писано, 4. При объявленіи должны быть приложены документы о званіи лица, и 5. Залоги въ обезпеченіе неустойки.

Надпись на пакетѣ должна быть сдѣлана: „Объявленіе въ Военно-Окружный Совѣтъ Варшавскаго Военнаго Округа къ назначенному 8 (20) Мая 1869 г. торгу, на поставку въ Ивангородъ и Брестъ-Литовскъ свинца.

Объявленія заключающія въ себѣ условія въ чемъ либо не согласныя съ настоящимъ объявленіемъ или съ условіями, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Г. Варшава, дня 29 Марта 1869 г.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
1—3 Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

УСЛОВІЯ

на поставку свинца.

§ 1. Подрядчикъ обязывается поставить въ крѣпости въ Ивангородскую 10 т. пуд., а въ Брестъ-Литовскую отъ 20 т. до 30 т. пудовъ свинца. Точное количество свинца къ поставкѣ въ Брестъ опредѣлиться тотчасъ по окончаніи торга то есть по соображеніи оставжихся на оныхъ цѣнъ.

§ 2. Свинецъ долженъ быть поставленъ лучшаго качества и вполнѣ удовлетворялъ требованія инструкціи на пріемъ въ артилерію свинца, приложенной при приказѣ по артилеріи отъ 8 Іюля 1867 г. за N. 93.

§ 3. Доставка свинца въ Ивангородскую и Брестъ-Литовскую крѣпостныя артилерія должна быть произведена собственными средствами подрядчика безъ всякаго со стороны казны пособія и таковой свинецъ будетъ приниматься особою пріемною комисіею, согласно вышеозначенной инструкціи, копія съ которой при семъ прилагается.

§ 4. Комисія по пріемѣ совершенно годнаго свинца выдаетъ подрядчику установленную, на простой бумагѣ, квитанцію, съ означеніемъ въ оной количества принятаго свинца по каждой фирмѣ особо.

§ 5. Свинецъ долженъ быть поставленъ частями или въ одинъ разъ, въ Ивангородъ въ теченіе четырехъ, а въ Брестъ въ теченіе пяти мѣсяцевъ, считая сроки эти со дня заключенія контракта.

§ 6. Признанный Комисіею по инструкціи негодный къ употребленію въ артилеріи свинецъ, подрядчикъ обязанъ таковой забрать и вмѣсто его поставить въ продолженіи же контрактнаго срока годный свинецъ.

§ 7. Подрядчикъ, полученныя въ сдачѣ годнаго свинца квитанціи, представляетъ въ Варшавское Окружное Артилерійское Управленіе, которое дѣлаетъ на другой и не позже какъ на третій день распоряженіе объ асигнованіи подрядчику денегъ. Уплата денегъ будетъ производиться по выданнымъ подрядчику талонамъ асигновокъ этого Управленія изъ тѣхъ находящихся въ районѣ Варшавскаго Округа казначействъ, изъ которыхъ онъ пожелаетъ получать деньги.

§ 8. Для обезпеченія казны по исправной поставкѣ свинца, подрядчикъ обязанъ представить залогъ въ 20% стоимости подряжаемаго количества свинца, который будетъ храниться до окончанія поставки свинца. Подрядчику предоставляется внести залогъ наличными деньгами или законными процентными бумагами или же въ недвижимомъ имуществѣ закономъ допускаемымъ.

§ 9. Подрядчику предоставляется получить по заключеніи контракта, денежную ссуду или задатокъ подъ особый и вполнѣ благонадежный залогъ рубль за рубля, но не болѣе половины подрядной суммы и выгодныя такимъ образомъ деньги будутъ удерживаться у подрядчика въ надлежащей соразмѣрности при уплатѣ за свинецъ по каждой квитанціи.

§ 10. Подрядчикъ подвергается взысканію въ слѣдующихъ случаяхъ:

а) Если по объявленіи ему объ утвержденіи за нимъ подряда, въ теченіе двухъ недѣль, самъ или чрезъ своего повѣреннаго, не заключитъ контракта или откажется отъ подряда, то у него удержится полная неустойка, опредѣленная § 8 сихъ условій, 20% или 20 к. съ рубля.

Въ случаѣ отсутствія подрядчика, 2-хъ недѣльный срокъ считается послѣ того времени, которое нужно на посылку по почтѣ объявленія и на полученіе отъ него отвѣта.

б) Если не поставитъ въ опредѣленный срокъ всего количества свинца и о томъ не представитъ законныхъ причинъ освобождающихъ его отъ отвѣтственности то съ него будетъ взыскано: за просрочку одной недѣли 4%, двухъ 8%, трехъ 12%, а за просрочку четырехъ недѣль полная неустойка 20%, съ суммы, на которую не будетъ поставлено свинца, и вмѣстѣ съ тѣмъ подрядчику какъ оказавшемуся неисправнымъ, отказывается въ поставкѣ свинца, который послѣ того будетъ заготовленъ на законномъ основаніи.

в) Дѣйствительный казенный убытокъ отъ передачи при покупкѣ свинца на счетъ подрядчика противъ контрактной цѣны.

г) Неустойку, а равно переплоченныя при покупкѣ свинца, деньги и задаточныя деньги, подрядчикъ обязанъ пополнить не далѣе мѣсяца, со дня предъявленія ему расчетъ; за дальнѣйшее же время будутъ взысканы узаконенные проценты на всю слѣдуему казнѣ сумму.

Во всѣхъ случаяхъ означенныхъ въ пунктахъ б, в, и г, § 10 сихъ условіо, подрядчикъ отвѣчаетъ не свыше залога положеннаго имъ по исправной поставкѣ свинца.

§ 11. За невыдачу подрядчику денегъ, причитающихся за поставленный свинецъ или въ задатокъ по внесенному на оный залогу, чрезъ двѣ недѣли по полученіи квитанціи: въ пріемъ свинца или залога по жалобѣ подрядчика, казна выплачиваетъ ему по проценту въ мѣсяцъ за все просроченное время, свергъ двухъ недѣль, но ни въ какомъ случаѣ не вправѣ отказываться отъ поставки свинца.

§ 12. Для написанія контракта и копій съ онаго, подрядчикъ обязанъ доставить столько листовъ гербовой бумаги установленнаго достоинства, сколько таковыхъ дѣйствительно потребуется.

§ 13. Подрядчику предоставляется право передать поставку свинца другому лицу, на точномъ основаніи контракта и неиначе какъ съ разрѣшенія Начальника Артилеріи Варшавскаго военнаго округа.

§ 14. На основаніи 2 го примѣчанія къ 107 ст. инструкціи казначействамъ Царства Польскаго, подрядчикъ при полученіи изъ казначействъ находящихся въ Царствѣ Польскомъ платы за свинецъ обязанъ представить или листъ гербовой бумаги цѣною 1/20 % съ выплачиваемой ему суммы, или же внести, вмѣсто гербовой бумаги, по разсчету деньги.

§ 15. Во всѣхъ случаяхъ изъ контракта проистекать могущихъ о коихъ въ настоящихъ условіяхъ не объяснено должно руководствоваться правилами, указанными въ сводѣ военныхъ постановленій и законами гражданскими сколько эти послѣдніе по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла приличны быть могутъ.

Г. Варшава дня 29 Марта 1869 года.

Начальникъ Артилеріи,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

ИНСТРУКЦІЯ

для пріема въ Артилерію свинца.

1. Свинецъ долженъ быть лучшаго качества и случайная примѣсь къ нему постороннихъ металовъ не должна превосходить опредѣленнаго предѣла, при которомъ свинецъ имѣетъ извѣстную степень ковкости и опредѣленный удѣльный вѣсъ, а потому о чистотѣ свинца судить по его ковкости и по величинѣ удѣльнаго вѣса.

2. Къ пріему свинецъ представляется партіями.

Когда представленная къ пріему партія состоитъ изъ нѣсколькихъ тысячь свинокъ, имѣющихъ одинъ видъ и одно и тоже клеймо, т. е. принадлежатъ къ одной и той же фирмѣ, тогда для сокращенія работы слѣдуетъ подвергать испытанію изъ каждой тысячи свинокъ одну свинку безъ выбора; если же въ партіи одной и той же фирмы находится менѣе одной тысячи свинокъ то изъ этой партіи подвергать испытанію также одну свинку, и наконецъ если въ партіи находятся свинки различныхъ фирмъ, то примѣнять такое постановленіе къ каждой фирмѣ особенно, т. е. пробовать одну свинку изъ каждой тысячи, когда въ фирмѣ ихъ болѣе тысячи и одну свинку изъ фирмы, если свинокъ этой фирмы представлено къ пріему менѣе тысячи. Впрочемъ дозволяется пріемщику пробовать и по одиночкѣ каждую свинку, если онъ имѣетъ какой либо поводъ полагать, что качество свинца не во всѣхъ свинкахъ одинаково.

3. При пріемѣ свинца прежде всего удостовѣряются въ томъ, что онъ не хрупокъ. Для этого отъ испытуемой свинки отрубаютъ небольшой кусокъ, кладутъ на наковальню и ударяютъ по немъ молоткомъ, причемъ свинецъ долженъ коваться хорошо и тогда всѣ другія свинки испытываются просто ударомъ молотка послѣ чего въ испытуемой свинкѣ опредѣляютъ удѣльный вѣсъ свинца. Если же кусокъ свинца отъ ударовъ молоткомъ трескается разсыпается въ куски и вообще оказывается хрупкимъ, то такой свинецъ возвращается подрядчику, какъ негодный для Артилеріи, потому, что содержитъ въ себѣ примѣсь пострoронниxъ металовъ превосходящую опредѣленный предѣлъ.

4. Свинецъ, не заключая въ себѣ примѣсы постороннихъ металовъ, можетъ быть хрупкимъ отъ того, что въ немъ, какъ примѣсь, заключается собственная его закись (соединеніе свинца съ кислородомъ), но если такой свинецъ будетъ переплавленъ съ прибавленіемъ угольнаго мусора, древесныхъ опилокъ, или какого-нибудь смолистаго вещества, то закись возстановляется и свинецъ получается мягкій и ковкій. По этому подрядчику не воспрещается не принятый за хрупкость свинецъ переплавлять, и по возвращеніи ему такимъ образомъ ковкости, представляетъ вновь къ пріему.

5. Переплавленный подрядчикомъ свинецъ, представленный къ пріему вторично испытывается точно такъ какъ сказано въ §§ 2 и 3. Если при этомъ окажется, что свинецъ куется хорошо, то приступаютъ къ опредѣленію его удѣльнаго вѣса. Если же напротивъ свинецъ при вторичномъ испытаніи отъ ударовъ молотковъ трескается, или разсыпается въ куски, то онъ бракуется, не опредѣляя удѣльнаго его вѣса въ этихъ свинкахъ, потому, что неуничтожившаяся, и по переплавкѣ, хрупкость служитъ доказательствомъ, что въ свинцѣ дѣйствительно, находятся посторонніе металлы, вредящіе его качествамъ.

6. При опредѣленіи удѣльнаго вѣса: можно употреблять вѣсы двухъ родовъ, обыкновенные химическіе, или особо для сего проэктированные, смотря потому, которые изъ нихъ имѣются подъ рукою въ крѣпостяхъ.

7. Представленный къ пріему свинецъ признается годнымъ, если удѣльный вѣсъ его равенъ 11,3 или болѣе этой величины. Свинецъ же котораго удѣльный вѣсъ будетъ менѣе этой величины, признается негоднымъ для артилеріи и возвращается подрядчику.

Г. Варшава, дня 29 Марта 1869 г.

Начальникъ Артилеріи,
Варшавскаго Военнаго Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Дитерифъ.
Правитель дѣлъ, Полковникъ,
Сомовъ.
за Старшаго Адъютанта,
2—3 Колежскій Секретарь, Яковлевъ.

N. D. 2546. *Начальникъ Новорадомскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія, отъ 28 Января (9 Февраля) с. г. за N. 441 по поводу несостоявшихся 27 числа истекшаго Марта мѣсяца торговъ, двадцать седьмаго Апрѣля (восьмаго Мая) мѣсяца сего же 1869 г. будутъ прозводиться въ г. Новорадомскѣ, въ присутствіи Бургомистра въ 11 часовъ утра, на площади возлѣ Магистрата, публичные изустные торги на продажу арестованныхъ въ имѣній Кѣтлинъ, Помѣщика Іосифа Григовича движимостей за недоимку процентовъ въ суммѣ 1,340 р. 17½ к. с. отъ ссуды выданной подъ залогъ сего имѣнія Движимости эти заключаются въ слѣдующемъ:

Овецъ 234 штуки, оцѣнены по 1 р. 50 к. с. всего, на 426 руб.

Коровъ 22 штуки, всего на 449 руб.

Яловаго скота 4 штуки, всего на 40 руб.

Воловъ 12 штукъ, всего на 360 руб.

Лошадей экипажныхъ 2 штукъ, всего на 100 руб.

Полукрытая коляска 1, всего на 60 руб.
Гарнитуръ мебели, всего на 60 руб.
А всего на сумму 1,486 руб.

Г. Новорадомскъ, Апрѣля 1 (13) д. 1869 г.
1—1 Начальникъ Уѣзда, (......).

N. D. 2520. *Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 25 Марта (6 Апрѣля) с. г. за N. 190 Лѣсное Управленіе объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Маѣ 1 (13) т. е. Четвертокъ въ Петроковскомъ Лѣсномъ Управленіи въ д. Любень въ присутствіи Старшаго Надлѣсничаго Г. Пясецкаго будутъ производимые публичные (in minus) торги на постройку новаго жилаго дома въ усадьбѣ Подлѣснаго Любеньской стражи, начиная съ смѣтной суммы 758 руб. съ безвозмездною выдачею дерева нужнаго къ этой постройкѣ, всякій желяющій приступить къ торгамъ объязанъ представить залогъ въ количествѣ 152 р. а о другихъ торговыхъ условіяхъ можно освѣдомится ежедневно въ Петроковскомъ Лѣсномъ Управленіи за исключеніемъ праздничныхъ дней.

д. Любень 1 (13) Апреля 1869 года.
1—3 Старшій Надлѣсничій, Пясецкій.

N. D. 2132. *Клёновское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ назначенные въ первомъ срокѣ 5 (17) Марта с. г. торги несостоялись, симъ объявляетъ, что въ присутствіи Кленовскаго Лѣснаго Управленія въ дер. Броншевице, Гмины Годынице, Сѣрадзскаго Уѣзда, будутъ производиться вторично изустные публичные торги (in plus) 15 (27) Апрѣля с. г. въ слѣдующіе дни, еслибы въ одинъ день торги не окончились, начиная оныя съ 10 часовъ утра, каждаго дня, на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ 1869 г., по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно, лѣсосѣки въ участкѣ.

1. Подавачъ, N. 16, начиная торги съ 1,320 р. 6 к.
2. Грабоставъ, N. 12, начиная торги съ 31 р. 90 к.
3. Грабоставъ, N. 18, начиная торги съ 277 р. 90½ к.
4. Блота, N. 16, начиная торги съ 251 р. 89 к.
5. Косатка, N. 14, начиная торги съ 1,006 р. 25 к.
6. Богусъ, N. 7, начиная торги съ 294 р. 11 коп.
7. Лелива, N. 5, начиная торги съ 48 р. 25 к.
8. Лелива, N. 6, начиная торги съ 40 р. 34 коп.
9. Лелива, N. 13, начиная торги съ 481 р. 51 к.
10. Смокъ, N. 1, начиная торги съ 42 р. 3 коп.
11. Смокъ, N. 9, начиная торги съ 12 р. 77 коп.
12. Смокъ, N. 10, начиная торги съ 23 р. 35 к.
13. Смокъ, N. 16, начиная торги съ 226 р. 54 к.
14. Шинкелевъ, N. 6, начиная торги съ 319 р. 91 к.

Желающіе учствовать въ торгахъ обязаны представить въ мѣстную лѣсную кассу залогъ соотвѣтствующій 1/10 части суммы назначенной къ торгамъ, о другихъ же условіяхъ продажи могутъ узнавать ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ послѣ обѣда, мѣстная лѣсная стража желающимъ укажетъ на мѣстѣ лѣсъ, назначенный въ продажу.

д. Броншевице, Марта 6 (18) дня 1869 г.
3—3 Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 2498. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Симъ извѣщается во всеобщее свѣденіе, что въ канцеляріи здѣшняго Горнаго Управленія, будутъ производиться торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій на поставки и подвозы въ 1869 г. разныхъ матеріяловъ для заводовъ и копей отъ возвышенныхъ цѣнъ въ 15% процентовъ, а именно, на подряды:

15 (27) Апрѣля 1869 г.

1. Въ 10 часовъ утра на поставку въ Окружный Магазинъ канатовъ и издѣлій изъ пеньки, на сумму 5,814 р. с.
2. Въ 10½ часовъ утра, на перевозъ изъ Сухеднева и Бялогона въ Домброву гвоздей и другихъ издѣлій на сумму 124 р. с.
3. Въ 11 часовъ утра, на подвозъ изъ рудника Улиссесъ въ Буковскую Промывальню галмейной мелочи и на подвозъ для рудника Улиссесъ лѣся изъ казенныхъ дачъ и матеріаловъ изъ Домбровы на сумму 551 р. с.
4. Въ 11½ часовъ утра на показанные подвозы подъ 4 пунктомъ для Промывальни Старчиновской и рудника Ержи на сумму 3,042 р. с.
5. Въ 12 часовъ въ полдень, на подвозъ каменнаго угля въ Заводы въ Банковой гутѣ, въ цинковыя гуты подъ Бендиномъ, къ болварку и для паровыхъ машинъ въ 200—100 и 45 силъ на копи Ксаверій, а также на поставку лошадей къ возкамъ на сумму 5,559 р. с.
6. Въ 12½ часовъ по полудни, на подвозъ разныхъ матеріаловъ для желѣзодѣлательнаго завода въ Банковой Гутѣ на сумму 1,422 р. с.
7. Въ 1 часу по полудни, на подвозъ разныхъ матеріаловъ для чугуноплавильнаго завода въ Банковой Гутѣ на сумму 713 р. с.
8. Въ 1½ часа по полудни на подвозъ камѣннаго угля изъ копей: Шуманъ и Геронимъ къ больварку на сумму 720 р. с.
9. Въ 2 часа по полудни на подвозъ мелкаго угля для паровыхъ машинъ на копяхъ Цѣшковской и Лабенцкой. а также на каналѣ доменныхъ печей Банковой Гуты на сумму 265 р. с.

16 (28) Апрѣля 1869 г.

10. Въ 10 часовъ утра, на подвозъ разныхъ матеріаловъ для строеніи въ округѣ на сумму 1,546 р. с.
11. Въ 11 часовъ утра, на подвозъ разрубленныхъ рѣшетинъ изъ казенныхъ дачъ на рудники въ Мерженцицахъ на сумму 180 руб. сер.
12. Въ 11½ часовъ утра, на подвозъ желѣзной руды изъ казенната рудника и крестьянскихъ земель въ Семони въ Доменныя печи въ Банковой Гутѣ на сумму 2,675 руб. сер.
13. Въ 12 часовъ въ полдень, на подвозъ желѣзной руды изъ крестьянскихъ земель въ деревни Северская Гора въ доменныя печи въ Банковой Гутѣ на сумму 355 р. с.
14. Въ 12½ часовъ пополудни, на подвозъ желѣзной руды и огнепостоянной глины изъ казеннаго рудника и крестьянскихъ земель въ Мерженцицахъ для доменныхъ печей и другихъ заводовъ на сумму 4,800 р. с.

Желающій взять подрядъ обязанъ на полъ часа до начатія торговъ, представить объявленіе на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства написанное по указанной формѣ въ торговыхъ условіяхъ съ приложеніемъ денегъ:

Къ 1 торгу на залогъ 582 р. с., и на издержки по объявлении 18 р.
Къ 2 торгу на залогъ 12 р. с., и на издержки по объявлении 50 к.
Къ 3 торгу на залогъ 55 р. с., и на издержки по объявлении 2 р.
Къ 4 торгу на залогъ 104 р. с., и на издержки по объявлении 4 р.
Къ 5 торгу на залогъ 560 р. с., и на издержки по объявлении 18 р.
Къ 6 торгу на залогъ 142 р. с., и на издержки по объявлении 6 р.
Къ 7 торгу на залогъ 72 р. с., и на издержки по объявлении 3 р.
Къ 8 торгу на залогъ 72 р. с. и на издержки по объявлении 3 р.
Къ 9 торгу на залогъ 27 р. с., и на издержки по объявлении 50 к.
Къ 10 торгу на залогъ 155 р. с., и на издержки по объявлении 6 р.
Къ 11 торгу на залогъ 18 р. с. и на издержки по объявлении 50 к.
Къ 12 торгу на залогъ 267 р. с., и на издержки по объявлении 12 р.
Къ 13 торгу на залогъ 35 р. с., и на издержки по объявлении 1 р.
Къ 14 торгу на залогъ 480 р. с., и на издержки по объявлении 15 р.

съ присовокупленіемъ, что условія на какіхъ торги эти будутъ производится подробно показывающіе цѣны на всякій родъ означенныхъ для поставки матеріаловъ, а равно количество оныхъ, могутъ быть просмотреваемы ежедневно во время канцелярскихъ занятій въ Горномъ Департаментѣ въ Варшавѣ и въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, исключая праздничныхъ и торжественныхъ дней.

въ Домбровѣ 29 Марта 1869 года.
и. д. Губе.
1—1 Секретарь Округа, Пашковскій.

N. D. 2584. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Szymanowskiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 723 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokeli, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, Obrońcy przy b. Radzie Stanu, w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,500 z procentem od d. 9 (21) Czerwca 1868 r. i kosztów egzekucyjnych od Ksawerego Dzięgielewskiego, Jana Sobańskiego, Józefa Kuron i Jana Sobieckiego, wszystkich, jako współwłaścicieli dóbr ziemskich Wręcza, w powiecie Grodiskim, gubernji Warszawskiej położonych, w tychże dobrach zamieszkałych, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 30 Października (11 Listopada) 1863 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Wręcza, wedle wykazu hypotecznego w O gu Błońskim, powiecie Warszawskim, Wólka zaś Wręcka w Okręgu i powiecie Łowickim, gubernji Warszawskiej z przyległościami, w obrębie których znajdowały się nomenklatury: folwark i wieś zarobna Wręcza, folwark i wieś zarobna Huta Wręcka, wieś zarobna Wólka-Wręcka; osada Młynek zwana, tudzież kolonje: Chroboty, Zazdrość, Grabie i Karczunek, obecnie zaś dobra te Wręcza z przyległościami Wólką-Wręcką, Grabie, Chroboty, Młynek Wręcki, i w miejscu dawniej Zazdrość, Nowy-Dwór w O-gu Błońskim, powiecie Grodiskim, gubernji Warszawskiej, w gminie Radziejowice, parafii Mszczonów, pod okręgiem Sądu Pokoju w Błoniu położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników, głównie Ksawerego Dzięgielewskiego, a z tytułu nabycia części gruntów do Jana Sobańskiego, Józefa Kuron i Jana Sobieckiego należące i w posiadaniu tychże zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości gruntu z jednego kawała około 66 włók zawierające.

Osada Nowy-Dwór aktem urzędowym przed Stanisławem Jasińskim, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 27 Października (8 Listopada) 1861 r. sporządzonym wypuszczoną została w wieczystą dzierżawę niegdy Tomaszowi Gałęzowskiemu, z 6 włók gruntu składająca się, z której tenże zobowiązał się opłacać wiecznemi czasy z każdej morgi po rs. 2 k. 10, teraz zaś znajduje się w posiadaniu i użytkowaniu sukcesorów rzeczonego Tomasza Gałęzowskiego, i wszelkie tam znajdujące się zabudowania, są ich wyłączną własnością.

Na gruncie zajmowanych dóbr Wręczy, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom dworski pałac zwany z cegły na wapno murowany i w części z drzewa wybudowany o trzech kominach murowanych nad dach gontami kryty wyprowadzonych z dwóch części złożony, część pierwsza w poprzecz o parterze i jednem piętrze, a część druga w podłuż tylko o parterze z gankiem żelaznym lanym, na słupkach żelaznych wspartym, blachą pokryty, z boku przystawka murowana, w której jest wejście do kuchni i piwnica dachówką karpiówką pokryta, z tyłu również przystawka gontami kryta, murowana, przy domu tym znajduje się kanał do zlewania nieczystości balami przykryty.

2. Zabudowanie z drzewa w węgieł postawione z kominem murowanym nad dach gontami pokryty wyprowadzonym, z piwnicami u spodu murowanemi, przy tem komin wysoki murowany, gdyż w zabudowaniu tem oprócz części mieszkalnej mieści się mielcuch z lassami do wyrabiania słodu.

3. Chlewki z drzewa nowo wystawione gontami pokryte. Przy tem studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem, oraz koryto drewniane.

4. Zabudowanie z cegły palonej na wapno, w guście gotyckim murowane, dachówką karpiówką kryte na gorzelnią przeznaczone, z wystawką z boku do składu węgli pod półdachem karpiówką kryta, z boku kilsztok w górze na słupkach drewnianych z bali urządzony, komin od gorzelni nad dach z cegły wymurowany, na zewnątrz z tyłu stoi kadź duża wężówka zwana, z bali drewnianych w cztery grube obręcze żelazne obita, obok tego budynku studnia w ziemi wykopana, cembrowana z dwuręcznym wachadłem, wewnątrz zaś tego zabudowania jest kompletny aparat gorzelniany Pistorjusza, z wszelkiemi do tegoż należącemi rekwizytami.

5. Zabudowanie drewniane z łat w słupy wystawione, gontami pokryte.

6. Zabudowanie w kąt prosty z drzewa na podmurowaniu z cegły wystawione, gontami kryte, na oborę przeznaczone, przy tem przybudowane są 4 chlewki pod półdachem, gontami i deskami pokryte; z drugiego boku chlewki dla karmników, a także studnia czyli zbiór z gorzelni wypływającego wywaru.

7. Szopa z drzewa w słupy, wcale nie osłonięta gontam z wierzchu pokryta.

8. Zabudowanie z drzewa na podmurowaniu gontami pokryte, w którem mieszczą się stajnie i wozownie.

9. Owczarnia z drzewa z bali w węgieł na podmurowaniu wystawiona, gontami pokryta o dwojgu drzwiach na przestrzał.

10. Spichrz masiv z cegły na wapno murowany na podmurowaniu z kamienia polnego, o trzech kondygnacjach z piwnicą, dachówką karpiówką pokryty.

11. Słupy murowane po spalonej stodole.

12. Stodoła w kąt prosty z drzewa w słupy murowane wybudowana, słomą pokryta, o 3 ch klepiskach z wierzejami na przestrzał.

13. Dom z drzewa na podmurowaniu o parterze gontami pokryty, o dwóch kominach murowanych z drabinką na dachu leżącą i wystawką na słupkach drewnianych, na mieszkanie dla ogrodnika przeznaczony.

14. Chlewki z drzewa pod półdaszkiem z gont, z dwóch części złożone,

15. Dwie piwnice w ziemi wykopane, słomą i ziemią pokryte.

16. Trephaus murowany z miejscem na ognisko murowanem, z kominkiem również murowanym; obok sadzawka.

17. Budka czyli zebrana ze stawu dawniej łazienka z drzewa wybudowana, gontami kryta.

Przy powyższych budowlach studnia cembrowana z kulką do wyciągania wody.

18. Zabudowanie z drzewa w węgieł wystawione, gontami pokryte z kominem murowanym w którym o jednym ganku jest młyn wodny. Tu mieszka Berek Wiskitski, który podał, że młyn z mieszkaniem ma sobie wypuszczony na lat 8 w dzierżawę, z której nic nie płaci, a nadto ma dodane 4 morgi gruntu i utrzymuje na oborze dworskiej krów własnych 18, z których opłaca po 15 rsr. od sztuki rocznie.

19. Obórka z drzewa w węgieł nowo zbudowana, deskami pokryta.

20. Stodółka z drzewa w słupy o jednem klepisku słomą kryta z wierzejami.

21. Piwnica w ziemi wykopana, kamieniem polnym wyłożona, z wierzchu ziemią nakryta. Tu znów podał Wiskitski że budowle te są jego własne, jako z jego funduszów wybudowane.

22. Dom z drzewa w węgieł zbudowany, dwojak zwany, o jednym kominie murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym, z drabiną na dachu leżącą; dom ten w połowie jest uwłaszczony.

23. Chałupa z drzewa w węgieł zbudowana, słomą kryta, z kominem nad dach wymurowanym. Tu sołtys Stanisław Adamczyk oświadczył, że chałupa ta należy do gromady i jest przeznaczoną na szkółkę.

24. Dom z drzewa w węgieł, z kominem murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

25. Dwa domy ośmioraki zwane z drzewa na podmurowaniu z cegły wybudowane, każdy o dwóch kominach murowanych, z tych jeden gontami, drugi dranicami kryty.

26. Chlewki z drzewa zbudowane.

27. Karczma z drzewa w węgieł na podmurowaniu bez zajazdu, gontami pokryta, z jednym kominem murowanym. Przy tej studnia cembrowana bez kubła.

28. Kuźnia z drzewa w węgieł i słupy deskami pokryta, z kominem nad dach wymurowanym. Karczmę wraz z kuźnią utrzymuje Andrzej Lipert, który wszelką robotę kowalską do dworu uskutecznia, szynkuje trunek dworski, za co bierze 2 złote od sta, rs. 100 rocznie i 14 korcy ordynarji

29. Karczma na Chrobocie z zajazdem pod jednym dachem z drzewa w węgieł wybudowana z jednym kominem murowanym, nad dach gontami kryty wyprowadzonym. Tu mieszka Walenty Skrzynecki, który ma dodaną morgę gruntu i morgę łąki, z czego płaci rocznie rs. 90.

30. Dom z drzewa wybudowany gontami kryty, z kominem nad dach wymurowanym i podwórkiem płotem z żerdzi osłoniętem.

31. Dom z drzewa w węgieł wybudowany, z kominem nad dach wymurowanym deskami pokryty, przytem stodółka z drzewa w słupy o jednym klepisku, deskami kryta, piwnica z bali, chlewek pod pół daszkiem z desek, barak w ziemi wykopany ziemią pokryty, kloaka pod półdaszkiem z desek i przy głównym domu mały z drzewa domek w węgieł z kominem z boku blaszanym, co wszystko jest własnością kupca lasu Jakóba Edelmana, który zabudowania te zabrać ma prawo. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.

Przy granicy dóbr tutejszych płynie woda od miasta Mszczonowa, żadnego nazwiska niemająca.

32. Młyn wodny o dwóch gankach z drzewa w węgieł wybudowany, gontami kryty z kołem obrotowem, dwoma kamieniami.

33. Chałupa z drzewa w węgieł słomą pokryta, z kominem nad dach wymurowanym, stodółka i obórka z drzewa w słupy słomą kryte. Tu mieszka Jan Borowiec, który oświadczył, że młyn ten z należącemi do niego zabudowaniami, oraz 8 mórg gruntu d. 1 Kwietnia 1868 r. przed Myślińskim Rejentem w Błoniu, od poprzedniego właściciela tegoż młyna Sobańskiego, za 11,500 złp. na swą własność nabył, a tak młyn ten zajęciu ulegać niemoże.

34. Karczma w Grabcu czyli Grabie Wręckie z drzewa w węgieł wybudowana, słomą kryta, z kominem nad dach wymurowanym, z zajazdem z drzewa w słupy pod słomą na podmurowaniu. Karczmę tę utrzymuje Juljanna Giernatowska, do której ma dodane 2 morgi gruntu i morgę łąki, z czego płaci rocznie rs. 60. Tu także znajduje się studnia obecnie zawalona.

35. W Wólce Wręckiej karczma na podmurowaniu z kamienia z drzewa w węgieł zbudowana, gontami pokryta z kominem nad dach wymurowanym. Przy niej zajazd z drzewa w słupy zbudowany gontami kryty, z tyłu obórka pod półdachem gontami krytym. Karczmę tę utrzymuje Franciszek Szczepański, do czego ma dodane pięć mórg gruntu i łąkę, z czego opłaca rs. 120 rocznie.

Inne zabudowania należą do uwłaszczonych włościan.

Inwentarz do gruntu przywiązany, jest: koni 30 i owiec 400.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokeli, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego Obrońcy przy b. Radzie Stanu w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w

Kancelarji Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Janowi Solnickiemu, Wójtowi gminy Radziejewice, do której dobra Wręcza z przyległościami w Powiecie i Gubernji Warszawskiej położone należą, zaś w mieście Mszczonowie urzędującemu, na ręce własne.

2. Ludwikowi Przeździeckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu, w tymże mieście Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 6 (18) Grudnia 1868 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 16 (28) Grudnia 1868 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wręcza z przyległościami, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 czynności swe odbywającego, w Wydziale I, o godzinie 10 z rana, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, Obrońca przy byłej Radzie Stanu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1868/9 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1868/9 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Wręcza z rzyległościami w dniach 25 Lutego (9 Marca), 11 (23) Marca, i 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r., wyrokiem Trybunału Cywilnego Warszawskiego z dnia 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr oznaczony został na dzień 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 r. godzinę 10 rano, które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I tegoż Trybunału.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 5,000, jaką popierający sprzedaż postąpi, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku, taksą przez biegłych wykazać się mającego.

**Warszawa d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.**

N. D. 2582. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czynimy, iż na żądanie Berusza Sussman kupca w miescie Ostrogu Gubernji Wołyńskiej Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Podwale pod Nr. 523 zamieszkałego obrane majacego w poszukiwaniu sumy rs. 3,758 kop. 44½, z procentem 5%, od d. 14 (26) Lipca 1861 r., rs. 1,491 kop. 55½ z procentem 6% od d. 5 (17) Listopada 1861 r. i kosztow od Aleksandra Kotawskiego w Warszawie pod Nr. 2369 b mieszkającego, jawnego z wykazu hypotecznego właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2306 a położonej, Jana Głuskiego obywatela z wykazu hypotecznego nie jawnego właściciela, lecz z urzędowego kontraktu daty 30 Marca (11 Kwietnia) 1862 r. właściciela nieruchomości Nr. 2306 a sytuowanej, zaś pod Nr. 956 c w Warszawie zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, wreszcie od Wolfa i Małki z Damaszków małżonków Juwiler handlujących, mieniących się być właścicielami nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2306 a sytuomanej, a w Warszawie pod Nr. 2306 a mieszkających, protokółem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego Walentego Supryniewicza w d. 10 (22) Lutego 1864 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Dzikkiej, pod Numerem 2306 a w gminie Magistratu Miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym czwartym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy, wydziału I na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do Aleksandra Kotowskiego, Jana Głuskiego i Wolfa oraz Małki z Damaszków małżonków Juwiler należąca, w posiadaniu Jana Głuskiego zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy, drewniany, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Brama z drzewa wjezdna.
3. Parkan z desek.
4. Komórki z desek deskami kryte.
5. Komórki z desek gontami kryte.
6. Komórka czyli wozowienka z desek dachówką kryta.
7. Oficyna z drzewa parterowa, deskami szalowana, w części gontami, w części dachówką kryta, dwa kominy murowane mająca.
8. Oficyna z drzewa deskami szalowana o piętrze blachą kryta, cztery kominy murowane mająca.
9. Oficyna masiv murowana o piętrze dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.
13. Stajenka z drzewa deskami kryta.
11. Komórki z drzewa deskami kryte.
12. Kloaka z desek deskami kryta.
10. Ogród fruktowy mieszczący w sobie drzew owocowych około sztuk 60 różnego rodzaju, oraz dzikich jako to: akacji, leszczyny nie mniej latorośli winnych i innych krzewów. W tym to ogrodzie jest urządzona dla powroźnika szopa z desek deskami kryta, nawet mieszcząca warsztat powroźniczy.
14. Komórka z desek deskami kryta.
15. Studnia z pompą i korbą drewnianą.

Podwórze niebrukowane, tylko rynsztoki i tretoar przy oficynie murowanej kamieniem polnym wybrukowane.

16. Budka z desek dla stróża urządzona.

W nieruchomości tej jest 36 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Podwale pod N-rem 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerałowi Sztabu wojsk Ceserko Rosyjskich, Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i m. Warszawy wydziału I w Warszawie, pod № 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Lutego (11 Marca) 1864 roku.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 14 (26) Marca 1864 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10 z rana d. 19 (31) Marca 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Marca (5 Kwiet.) 1864 r.
Pisarz Trybunału.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 24 Marca (5 Kwietnia) 1864 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał wyrokiem daty 16 (28) Czerwca 1864 r., wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 18 (30) Września t. r. godz. 10 z rana, licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,000, którą popierający wywłaszczenie Berusz Sussman tymczasowo postępuje.

Warszawa d. 20 Lipca (1 Sierp.) 1864 r.
za Pisarza Trybunału,
Marczewski Podpisarz.

Gdy termin powyższy na dzień 18 (30) Września 1864 r. z powodu udzielonej wywłaszczonym dłużnikom zwłoki spadł bezskutecznie, a pomimo to nie uiścili się oni, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sussman wyrokiem daty 30 Kwietnia (12 Maja) 1865 r., wyznaczył nowy termin do przygotowawczego przysądzenia wywłaszczonej nieruchomości N-rem 2306 a w Warszawie przy ulicy Dzikiej położonej na dzień 31 Maja (12 Czerwca) 1865 r. godzinę 10 z rana. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,000, którą popierający sprzedaż wierzyciel, tymczasowo postępuje.

Warszawa d. 24 Kwiet. (6 Maja) 1865 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie Trybunał po oddaleniu sporów przez wywłaszczonego dłużnika Jana Głuskiego wnoszonych, wyrokiem daty 31 Maja (12 Czerwca) 1865 r. zapadłym, nieruchomość Nr. 2306 a w Warszawie położoną, przygotowawczo przysądził Józefatowi Magnuskiemu Adwokatowi sprzedaż popierającemu, za rs. 10,000 i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 7 (19) Września 1865 r. godzinę 10 z rana.

Gdy przecież termin ten z powodu sporów przez wywłaszazonego dłużnika wytoczonych nie mógł być odbytym, przeto po usunięciu tych sporów wyrokiem Senatu daty 10 (22) Grudnia 1865 r. Trybunał wyrokiem daty 29 Gruduia (11 Stycznia) 1865/6 r., wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306 a w Warszawie na dzień 17 (29) Stycznia 1866 r. godzinę 10-tą z rana. Nieruchomość ta w prawdzie oszacowana została na rs. 27,348 kop. 97½, że zaś na skutek prawomocnych wyroków z ogółu gruntów podług opisu taksy, wywłaszczoną nieruchomość składać mających na korzyść posesji Nr. 2305 odchodzi łokci kwadr. 10,215 oszacowanych na rs. 5,107, zatem rzeczywista wartość wywłaszczonej nieruchomości czyni rs. 22,141 kop. 97½ i od $^2/_3$ części tego szacunku czyli od sumy rs. 14,763 kop. 63 licytacja rozpoczynać się będzie. Vadium złożyć należy na stole sadowym w kwocie rs. 2,000 w biletach bankowych.

Warszawa d. 31 Grud. (12 Stycz.) 1865/6 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu sporów przez Jana Głuskiego, oraz przez Wolfa i Małkę małżonków Juwiler wytoczonych, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości № 2306 a na d. 17 (29) Stycznia wyznaczony odbytym nie został, a gdy spory te wyrokami Trybunału daty 14 (26) a w kontynuacji 17 (29) Stycznia 1866 r. i Sąda Apelacyjnego daty 25 Lutego (9 Marca), oraz 3 (15) a w kontynuacji 4 (16) Maja 1866 jako bezzasadne oddalone zostały, przeto Trybunał na wniosek Berusza Sussman wyrokiem daty 30 Maja (11 Czerwca) r. b, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości № 2306 a na d. 16 (28) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,763 k. 63 jako $^2/_3$ części szacunku w sumie rs. 22,141 k. 97½ przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 31 Maja (12 Czer.) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin na d. 16 (28) Czerwca 1866 r. wyznaczony z powodu odwołania się Jana Głuskiego, oraz Wolfa i Małki małż. Juwilerów od powyższych wyroków Trybunału i Sądu Apelacyjnego do Senatu odbytym być nie mógł i gdy spory te wyrokami Senatu daty 20 Sierp. (1 Września) 1866 r. i 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. ostatecznie usuniętemi zostały, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sussman wyrokiem daty 17 (29) Maja, wyznaszył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306 a w Warszawie na d. 9 (21) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana, sprzedaż odbędzie się w wydziale I tegoż Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 549.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,763 k. 63 jako $^2/_3$ części rzeczywistej wartości, a przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć na stole sądowym vadium rs. 2,000 w biletach Bankowych.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerw.) 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyzszy na d. 9 (21) Czerwca r. b. wyznaczony nie doszedł do skutku, przeto Trybunał na ilacją Borusza Sussman wyrokiem daty 15 (27) Czerwca r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości № 2306 a w Warszawie na d. 6 (18) Lipca 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,627 k. 65 jako $^2/_3$ części szacunku przez taksę wynalezionego.

Przystępujący do licytacji winien złożyć vadium rs. 2,000 w biletach Bankowych.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1867 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Ponieważ powyższy termin wyznaczony na d. 6 (18) Lipca 1867 r. spadł bezskutecznie, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sussman wyrokiem d. 18 (30) Sierpnia r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306 a w Warszawie na d. 11 (23) Września 1867 r. godzinę 10 z rana.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 k. 65 jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć na stole sądowym vadium rs. 2,000 w biletach Bankowych.

Warszawa d. 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1867 r.
za Pisarza Trybunału,
Juljan Swierczewski Podp.

Gdy termin powyzszy dla braku konkurentów spadł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Września r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306 a w Warszawie na d. 2 (14) Paździerńika 1867 r. godzinę 10 z rana.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rsr. 14,827 k. 65 jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego. Vadium złożyć należy rs. 2,000 w biletach Bankowych.

za Pisarza Trybunału,
Juljan Swierczewski Podp.

Ponieważ termin wyznaczony na d. 2 (14) Października 1867 r. dla braku konkurentów spadł bezskutecznie, przeto Trybunału wyrokiem w tymże dniu zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306 a w Warszawie na d. 30 Października (11 Listopada) 1867 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 k. 65 jako $^2/_3$ części szacunku taksą wynalezionego.

Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000 w biletach Bankowych.

Warszawa d. 10 (22) Paździer. 1867 r.
Pisarz Trybunału.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy z powodu braku konkurentów kilka terminów ostatecznej licytacji posesji № 2306a w Warszawie spadł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokiem daty 29 Listopada (11 Grudnia) 1867 r. zatwierdzonym wyrokiem Sądu Apelacyjnego daty 3 (15) Stycznia i Senatu daty 5 (17) Września 1868 r. nakazał rewizją taksy w roku 1862 na rs 22,241 k. 57½ sporządzonej. Wśród czego biegli rewizję tę dopełnili d. 29 Lutego (12 Marca) 1868 r. i szacunek wywłaszczonej posesji № 2306a w Warszawie wykazali na rs. 15,277 k. 81½. Poczem Trybunał na ilacją Sussmana wyrokiem daty 25 Października (6 Listopada) wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej posesji na d. 18 (30) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,188 jako $^2/_3$ części obniżonego szacunku.

Przystępujący do licytacji złoży na stole sądowym vadium rs. 2,000 w gotowiźnie.

Warszawa d. 1 (13) Listopada 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin wyznaczony na d. 18 (30) Listopada 1868 r, z powodu braku konkurentów nie doszedł do skutku, przeto Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Grudnia t. r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306a w Warszawie na d. 3 (15) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana.

Licytacja zaczynać się będcie od sumy rsr. 10,188 jako $^2/_3$ części obniżonego szacunku. Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000 gotowizną.

Warszawa d. 5 (17) Grudnia 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy z powodu braku konkurentów termin wyznaczony na d. 3 (15) Stycznia 1869 r. spadł bezskutecznie, przeto Trybunał na ilacją Berusza Sussman wyrokiem daty 31 Marca (12 Kwietnia) r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji № 2306a w Warszawie na d. 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 roku godzinę 10 z rana.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10 188 jako $^2/_3$ części obniżonego szacunku.

Vadium wymagane jest w sumie rs. 2,000 w biletach Bankowych.

Warszawa d. 2 (14) Kwietnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
1—1 Radca Dworu Zgórski.

N. D. 2243. *Магистратъ Города Згержа.*

Сукенный фабрикантъ и житель города Згержа Эдуардъ Эрнстъ случайнымъ образомъ потерялъ билетъ выданъ ему Лодзинскимъ Банкомъ за N. 6134 на заложенное имъ сукно 48 половинокъ, потому симъ приглашаетъ нынѣшняго владѣльца онаго безъотлагательно сложить таковой ибо сукно выдано будетъ дѣйствительному онаго владѣльцу къ чему приняты соотвѣтственныя мѣры.

* * *

Fabrykant Sukienniczy i mieszkaniec miasta Zgierza Edward Ernst zagubił przypadkowym sposobem bilet wydany z Banku Łodzińskiego za № 6134 na złożone przez niego Sukno postawow 48, wzywa więc obecnego posiadacza takowego biletu iżby takowy bezzwłocznie przedstawił gdyż Sukno jedynie tylko właścicielowi powrócone zostanie gdyż stosowne względem tego poczyniono środki.

Г. Згержъ, Мар. 21 (Апрѣля 2) д. 1869 г.
3—3 Президентъ, (.....).

N. D. 2242. *Ново-Радомское Уѣздное Управленіе.*

По постановленію Новорадомскаго Уѣзднаго Управленія, въ одинадцать часовъ утра, 6 (18) числа Мая мѣсяца с. г. въ Новорадомскѣ на площади, возлѣ Магистрата будетъ производимы Уѣзднымъ Секвестраторомъ въ присутствіи Бургомистра, торги на продажу арестованныхъ въ имѣніи Крушина Помѣщика Князя Евгенія Любомирскаго, шестисотъ штукъ тонкорунныхъ овецъ, оцѣненныхъ въ 1,200 рублей серебромъ, за недоимку срочныхъ платежей по казенному за 1868 годъ въ 1867 г. 587 р. 27½ коп. и съ 1868 года 590 р. 62½ коп. сер., а всего за недоимку сумму 1,177 руб. 90 к. сер.

Г. Новорадомскъ, Марта 21 д. 1869 г.
3—3 Начальникъ Уѣзда, (.....).

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.